

de zwarte

maandblad
voor het
zwarte hart
van holland
2 gulden

9

"DE ZWARTE", MAANDBLAD VOOR
HET ZWARTE HART VAN HOLLAND

VERSCHIJNT IN DE REGIO GOUDA,
LEIDEN & DEN HAAG

"ZWARTE-PUNTEN"

Den Haag:
Boekhandel "De Grote Leegte"
Leiden:
Infwinkel "Alarm"
Delft
Kraakkafee in de Voorstraat

358.4-III

Zwarte

De Zwarte : maandblad voor het zwarte hart van Holland. - Jrg. 1 (1983). - Den Haag :
[s.n.].

De Zwarte is min of meer de opvolger van de verdwenen bladen Grondarchief en
Blaauwe kraker, met veel informatief en opiniërend nieuws van buiten- en antiparle-
mentaire activiteiten (anti-militarisme, anti-kernenergie, vrouwenstrijd, kraken,
milieudefensie enz.). De inhoud bevat veel informatie maar is sterk wisselend van kwali-
teit. Achtergrondanalyse en/of opiniërende conclusies komen te weinig uit de verf.
Het karakter krijgt dan ook meer het "aktiekrachtachtige" en het is niet zeker of dat
ook de bedoeling is. Veel artikelen zijn ook niet verantwoord. De lay-out en fotografie
is zonder meer slecht te noemen, en nodigt nauwelijks uit tot verder lezen. Een en
ander wordt mogelijk in de hand gewerkt door de aanpak van teveel onderwerpen.

J.M. Flaton

SEPT 84

VERANTWOORDING

De samensteller*s voelen zich niet
zonder meer verantwoordelijk voor
elk geplaatst artikel

REDAKTIEADRES

Postbus 10233, Den Haag

BETALINGEN

Postgiro 3442401

t.n.v. "De Zwarte", Leiden

"Demp deze bodemloze put"

PRIJZEN

Losse nummer f2,-

Abonnement f11,- (zes nummers)

Post-abo's het dubbele (verzendingkosten)

Gratis voor politieke gevangenen

DRUKKER

De Bijstand

Buitenom 213

Den Haag

Tel 070 - 89 20 98

Nummer 10 verschijnt eind september
Kopij in leveren vóór 19 september
op de contactadressen of opsturen
naar de postbus

INHOUDSOPGAVE

p2 -kijkt U naar

p3 -kraken in Leiden

p4 -CLD kraakt in haar voegen

p6 -No-made, Illich en deskundigen

p8 -de Tien Zilverlingen

p10-real miners are on strike

p12-gevangenen in de BRD

p16-persverklaring 4-daagse

p18-iets over achtertuinen

p19-Boskoop en de 5e Kolonne

p20-ingezonden

p22-Utreg

p23-de Grote Leegte

p24-Leiden en El Cid

p26-Nicaragua

p28-Feesten en borrels

p29-Poesie-album

p30-Agenda

p31-Adressen

LEIDEN

Julie moeten gewoon thuis gaan wonen, of ; Sommige oude mannen worden lastig.

Maandagnacht van 25 op 26 juni werd in de Arubastraat (Leiden) een zogenaamde wisselwoning gekraakt. Deze wisselwoningen in de Kooi staan er nadat de renovatiewerkzaamheden in deze wijk waren afgelopen, verlaten bij.

Het geheel biedt een trieste aanblik; van de meeste noodhuisjes zijn de ramen ingegooid, andere zijn uit voorzorg (nazorg?) dichtgespijkerd.

Dichtgespijkerd was ook het die maandag gekraakte exemplaar aan de Arubastraat nr 3.

Aanvankelijk leek het een eenvoudige kraak; het huisje stond al ruim een jaar leeg, en aangezien de renovatiewerkzaamheden in de Kooi inmiddels zijn beëindigd zag het er naar uit dat dit voorlopig wel zo zou blijven. De na ons telefoontje gearriveerde politie oordeelde echter anders.

Hoewel het kraken in Leiden de laatste tijd zo gesmeerd liep -de politie komt, constateert bewoning en klaar is de kraak- ging het dit keer wat anders.

De wout die we hadden binnengelaten begon gelijk te zeuren dat er van bewoning geen sprake kon zijn, omdat het binnen zo'n zootje was. (Hè, hè. Het had lang leeggestaan en binnen was een troep achtergelaten, leidingen waren weggesloopt -door wie?- enz). De kit binnen vroeg om achternamen, anders zouden de krakers mee moeten naar het bureau. Natuurlijk gingen we op deze intimidatie niet in; er was immers geen strafbaar feit gepleegd. Vervolgens werd de bewoners gesommeerd het pand te verlaten, omdat bewoning niet overtuigend genoeg was aangetoond (er waren maar twee slaapzakken en een bank binnen en "het is een zootje").

Toen we op deze sommatie niet gingen -waarom ook wel?- werd versterking geroepen in de persoon van Leidens eigen 'kraakagent' Ebus (of iets dergelijks). Deze verzocht ons ook, op vaderlijke manier, te vertrekken. Het argument was nu dat de woning niet als zodanig kon worden aangemerkt, omdat: ramen en deur waren dichtgespijkerd met "het oogmerk het pand voor bewoning ongeschikt te maken".

Jaja, zo lusten we er nog wel een. Bovendien, oh paradoxaal, was bewoning niet overtuigend genoeg aangetoond; er was geen tafel aanwezig (en geen lampje of koffiezetapparaat bijv.). Gewoon kleinzielig geziek dus!!

In een daaropvolgende woordenwisseling kwamen de waarschijnlijk echte motieven voor dit gezeur boven tafel: "wij moesten als krakers de regels kennen, (tafel, stoel, bed) want het was hun taak 'de gaatjes' te vinden om ons eruit te kunnen zetten".

Eén van ons die liet blijken de wet op kraakgebied te kennen werd door oom agent te verstaan gegeven dat hij "zowiezo te jong was om in 'onze' maatschappij te mogen meepraten". We hoefden hem niets te vertellen, hij had al 30 jaar ervaring.

We moesten maar weer bij onze ouders gaan wonen. Toen iemand hem erop attent maakte dat het driehoeksoverleg tussen officier van justitie, hoofdcommissaris van politie en burgemeester maar over ons woonrecht moest beslissen (er waren door ons immers geen strafbare feiten gepleegd), zei hij dat hij met zo'n akkefietje de burgemeester niet kon lastig vallen.

Uiteindelijk zijn we toch maar vertrokken, want nu ze het zo kleinzielig zouden spelen, zouden we door het ontbreken van de tafel er toch wel uitgezet worden.

De volgende keer -zeer binnenkort- zullen we geen kleine foutjes meer maken. Bovendien zullen we er dan voor zorgen dat er binnen meer mensen aanwezig zullen zijn, zodat ze niet zoveel praatjes krijgen.

Tot dan.

N.B. Die ouwe vent zei ook nog dat we ons door de kraakbond beter moesten laten voorlichten of liever nog de hele kraak door de kraakbond laten organiseren en uitvoeren, want dat soort wilde kraken was maar niets.

HET KRAKEN GAAT DOOR, MET EN ZONDER KRAAKBOND!

Spreekuur: Dinsdag van 5 tot 6
Koppenhinksteeg 2 (KWJ)

MARSKRAMER FOUT !

Het woonhuis Van Der Werfstraat 19a heeft 10 jaar leeggestaan. Eigenaar is Oudshoorn, die het sinds juli '83 verhuurd heeft aan MARSKRAMER B.V. Ook deze liet het huis leeg staan.

Nadat het huis 31 maart 1984 werd gekraakt herinnerde Marskramer zich opeens de woning en nu wil zij er de bedrijfsleider laten wonen. De rechter, in het kort geding, vond dit een goede reden het huis te laten ontruimen. Vooral omdat hij de woning als dienstwoning aanduidde, dan is er geen woonvergunning nodig.

De bewoners waren het niet met het vonnis eens en zijn in hoger beroep gegaan. Burgemeester en wethouders hebben inmiddels besloten dat het niet een dienstwoning is en dat er wel een woonvergunning nodig is. B&W wil daarom niet ontruimen maar eerst het hoger beroep afwachten.

De bedrijfsleider heeft nog geen woonvergunning aangevraagd. Wil hij er eigenlijk wel wonen? Het lijkt er niet op.

Als de Marskramer aan blijft dringen moet B&W toch ontruimen. Het zou echter zeer onfatsoenlijk zijn en niet getuigen van enig rechtsgevoel als dit zou gebeuren!

In ieder geval zullen de bewoners, gesteund door een grote groep sympatisanten, zich NIET LATEN ONTRUIMEN

het

CLD

Kraakt in haar VOEGEN

In de vorige ZWARTE was reeds te lezen dat het CLD in Rijswijk is gekraakt. Het is een heel groot gebouw met woonruimte voor 26 mensen en 9 werkruimtes.

In de 6 maanden dat het heeft leeggestaan zijn er veel ruiten gesneuveld, is al het koper en een deel van het zink gejat en was er één van de twee gymzalen in de fik gestoken. Met tuinersglas hebben we het pand weer glasdicht gemaakt en na drie weken hadden we een heel nieuw waterleidingsysteem aangelegd. Ondertussen wordt er nog steeds aan het dak gewerkt.

Na drie weken kamperen waren we eindelijk zo ver dat we het pand konden gaan indelen.

geregel & planning ?

Om de mogelijkheden die het pand ons bood beter te kunnen overzien zijn er plattegronden gemaakt. Bij de indeling van het pand vonden we het erg belangrijk dat het door iedereen gedragen zou blijven worden, iets dat bij andere grote kraakpanden nogal eens mislukt.

We hebben geprobeerd dit probleem op een aantal manieren te ondervangen:

- Het pand heeft een centrale gang gekregen, waarop alle ruimtes hun/haar voordeuren op uit komen. Deze gang wordt ter zijner (harer?) tijd voor iedereen toegankelijk.

- Er is eens in de acht dagen een bewoner*s vergadering (ook voor de gebruiker*s), waarop iedereen in principe dient te verschijnen en als je het vergaderen niet meer leuk vindt, dan zorg je maar dat het weer leuk wordt. Iedere vergadering wordt door andere mensen voorbereid.

- Er is een huiskafe en een vergaderruimte gemaakt; het huiskafe is iedere zaterdagavond en zondagmiddag open.

- Verder moet er natuurlijk gewerkt blijven worden aan het bewustzijn dat het pand voor iedereen en dus ook door iedereen gedragen moet worden, willen we nog enigszins ideologisch bezig zijn.

Op de eerste indelingsvergadering zijn de woongroepen gevormd en hebben we de plekken gekozen waar de groepen zouden kunnen komen. Toen kwam het probleem aan de orde: "welke woongroep gaat waar wonen?"

Over dit probleem konden we na acht uur vergaderen geen overeenstemming bereiken. Deze vergadering hebben we toen maar besloten met veel alcohol en een spontane ritmesessie (met stalen vaten, een drumstel & wat er verder nog voor handen was). Na nog twee vergadermarathons van acht uur waren de eerste organisatorische problemen het pand uit. Nu kon er eindelijk wat definitiever gewoond gaan worden.

Na de indeling kon er worden gestart met de bouw van keukens & WC's voor de verschillende woongroepen. De activiteiten van buiten het pand komen nu ook langzamerhand op gang. De vier ateliers zijn ingericht, de autowerkplaats heeft een kollektief gevormd en is met de verbouwing begonnen, er worden tai 'chi lessen gegeven en verder zijn er plannen voor een doka, een zeefdrukkerij en voor een bakkerij.

buurt

De contacten met het buurtcomitee verlopen leuk; ze willen misschien een krece opstarten, ze

vinden een buurtkafé wel leuk en ze willen de vergaderruimte wel graag gebruiken. Dit kan allemaal binnen de huidige opzet van het pand.

Verder heeft het buurtcomité bouw- & woningtoezicht gebeld en verteld dat die afgebrande gymzaal nu wel erg gevaarlijk aan het worden was en binnen een week stond de sloper klaar om het karwei effe te klaren. Wij blij, want bij de eerste de beste storm kon de gymzaal wel eens op ons huis vallen en om het ding zelf te slopen was geen beginnen aan.

plof

Maar ja, de Rijks Gebouwen Dienst (eigenaresse) wil eigenlijk het hele kompleks gesloopt hebben, dus de opdracht aan de sloper was waarschijnlijk: hoe meer plat hoe beter. Fijn, na een dag slopen stortte de gang in het door ons bewoonde noodgebouw in en was een ander deel zo slecht gesloopt dat het dak voor ons openlucht podium ook gesloopt moest gaan worden.

De volgende dag kreeg de sloper de opdracht om de nieuwe gymzaal en de daaraan vastzittende wooneenheid met oefenruimte voor bands ook maar te slopen.

Maar dit ging ons toch echt even wat te ver. Een aktievergadering belegd met 30 mensen (de andere helft is in deze zomerse tijden op vakantie) en we besloten een overleg op te zetten tussen eigenaresse, bouw- & woningtoezicht, onze advocaat, onze bouwdeskundige en wijzelf natuurlijk, om de zaak eens even heel duidelijk te stellen. Oh ja, de pers mocht er ook nog bij zijn.

Ondertussen zouden wij op het dak van de te behouden delen van het pand gaan zitten. Nadat we dit de eigenaresse en bouw- & woningtoezicht hadden medegedeeld, kozen ze al snel eieren voor hun geld; de sloop werd stilgezet en het puin werd afgevoerd. Ze voelden allang aan dat ze verschrikkelijk op hun bek zouden gaan met hun illegale sloopplannen. Ze probeerden nog wel een sloopvergunning te krijgen i.v.m. brandgevaar. Maar ja, toen wij tegen meneer bouw- & woningtoezicht zeiden dat je dan ook meteen het gemeentehuis kon slopen, want dat is pas echt brandgevaarlijk, snapte hij eindelijk dat het toch echt niet kon. (Dit sloopfeest heeft zich afgespeeld in de tweede week van augustus).

Ook vertelde de Rijks Gebouwen Dienst dat het CLD moest wijken

voor een nieuw gebouw voor Binnenlandse zaken. Nou vind ik dit wel een erg ongeloofwaardig spelletje bluffpoker, want iedereen weet immers dat het bolwerk van repressie een splinternieuw kantoorkolos heeft gekregen naast het Centraal Station in Den Haag.

Bij de voorlichting van Volkshuisvesting moesten ze dan ook smakelijk lachen om dit verhaal.

Verder is er een rapport gepubliceerd over het verbouwen van oude kantoor- en schoolgebouwen door de provincie Zuid Holland. Hierin staan een aantal leuke aanbevelingen. Dit zullen we eens goed doorlezen en zien wat voor mogelijkheden dit biedt. Hierover horen jullie nog meer.

feest

We zijn bezig een open dag te organiseren. Overdag is er dan informatie over het pand en de plannen die we er mee hebben. Er zijn mensen die een rondleiding geven en er is eten en drinken. 's Avond zijn er optredens van bandjes van de mensen uit het pand, er is teater & films te zien en dit alles is weer overgoten met drank, eten & dixo. Dit alles gebeurt op zaterdag 22 september.

Op zondag 23 september is er het Bonte Was feest, een hapening georganiseerd door mensen van buiten het pand. Zij hebben het plan opgevat om acht Delftse bandjes uit te nodigen. De leden van die bands vormen dan voor één dag een nieuwe formatie, die overdag gaat oefenen en 's avonds een optreden zal verzorgen. Bij mooi weer wordt dit een tuinfeest en het begint om ongeveer 20.00 uur.

Alles bij elkaar hebben we in het kuuroord aan de Schie veel kraakplezier, vermoeide armen, benen en hoofden. Groetjes van het CLD.

Delftweg 81
(tram 1, halte Pasgeld)

No-made, Illich e

Dit is een verhaal over een mooi pand, waar hele mooie dingen mee gedaan worden en kunnen worden, Illich' citaten ter verduidelijking en over mensen die het beter weten en er voor zorgen dat het pand gesloopt wordt, de zg deskundigen.

Illich:
Tegenwoordig verwerven deskundigen (doktoren, sociaal werkers, enz), zoals vroeger alleen priesters en juristen, een wettelijke macht om de behoeften te kreëren, die alleen zij gerechtigd zijn te bevredigen

In april 1981 werd de voormalige van der Made-school aan de Rotterdamseweg in Delft gekraakt. Een gedeelte van de school werd toen al enkele jaren gebruikt als buurthuis. Er zit nog een gymzaal aangebouwd die gebruikt wordt door de buurt en enkele scholen. Het buurthuis kraakt het leegstaande gedeelte boven het buurthuis. In het in april gekraakte gedeelte werd een woongroep (No-made) gevormd en twee ateliers voor vier kunstemakersters. Twee jaar lang wordt er nauwelijks iets vernomen dan wat geruchten over sloop. Wel sjouwden er regelmatig hordes ambtenaren rond het gebouw. Vorig jaar oktober kwam er opeens een voorstel voor de gemeenteraad om het gebouw gedeeltelijk te slopen. Dit voorstel was in het geheim voorbereid door Openbare Werken zonder een of andere vorm van inspraak door de betrokkenen. Openbare Werken had uitgemerkt dat handhaven van het buurthuis en slopen van het bewoonde gedeelte en de gymzaal de beste oplossing was. Handhaven van de gymzaal was niet mogelijk zonder handhaven van het bewoonde gedeelte en dat was niet te doen vanwege 'krakers en ander

ongerief', aldus de afdeling Grondzaken van Openbare Werken in de stukken voor de raad. Het voorstel werd echter weer ingetrokken en Kees van Laren (projectleider bij het Projektburo) werd als deskundige ingeschakeld om deze keer uit te maken wat er moest gebeuren.

Illich:
Noch het inkomen, de lange opleiding, de moeilijke taak noch het maatschappelijk aanzien zijn het kenmerk van de deskundige. Het is eerder de autoriteit die hij bezit om een persoon als klant te bestempelen, vast te stellen wat die persoon nodig heeft en vervolgens die persoon een recept te overhandigen.

Van Laren weet als deskundige wat er moet gebeuren, hij weet wat de behoeftes zijn van de buurt en hij weet hoe ze geregeld moeten worden. Ondertussen ging No-made en de Planwinkel een haalbaarheidsonderzoek doen naar de mogelijkheid van verbouw met zelfwerkzaamheid tot HAT-eenheden/ ateliers (met als voorbeeld het Poortgebouw te Rotterdam). Uit dit onderzoek bleek dat verbouw goed mogelijk was en een kale huur van ± f100,- pm per persoon zou opleveren. Het onderzoek werd keurig bij de rest van de papierberg van van Laren gevoegd. In april 1984 kwam van Laren met de nota 'Toekomst R'damseweg 51', waarin alle mogelijkheden met het pand behandeld werden. De nota stond vol met onzinnig geleuter en stomme argumenten voor sloop. Het haalbaarheidsonderzoek werd niet erg serieus genomen. Er volgde een inspraakavond waar het dan ook kritiek regende. Buurt/bewonersters/gebruikersters/onderwijzers vonden het een bekrompen stuk dat ook nog vol met fouten zat.

n Deskundigen

De kritiek zal verwerkt worden in een tweede versie van de nota. Maar de deskundige van Laren was niet te vernurwen. De tweede versie van de nota was nauwelijks anders dan de eerste. Van Laren had eerder al een nieuw voorstel geschreven voor de gemeenteraad, waarin de raad geadviseerd werd het hele gebouw binnen vijf jaar te slopen.

Illich:
Deskundigen hebben net als priesters de macht in handen dankzij een elite wier belangen zij in stand houden. Zoals een priester de eeuwige verlossing verschaft maakt een deskundige aanspraak op wettigheid als de vertolker, beschermer en verschaffer van een speciaal eigentijds belang van het grote publiek. (...)
Ze raden niet alleen aan wat goed is, ze verordineren wat juist is.

Het voorstel van van Laren tot sloop binnen vijf jaar kwam eerst in de commissie Stadsontwikkeling Verkeer en Openbare Werken die een advies moest uitspreken voor de gemeenteraad. Er werd tijdens deze vergadering om meer informatie gevraagd, omdat niemand kon volgen wat er nu eigenlijk aan de hand was. Vier dagen na de vergadering was er al een stapel aanvullende informatie die van Laren nog even opgezocht en gekleurd had. Ook dit keer weer vol met fouten en tendentieuze aannames. Maar het was niet mogelijk er nog wat aan te doen. Omdat niet alle partijen overtuigd waren dat het voorstel van van Laren zo goed was organiseerde de PvdA (die voor sloop was) een geheime vergadering met het CDA, VVD enKees.

Tijdens deze vergadering legde Kees nog eens alles uit en vertelde waarom er toch zo weinig klopte van het haalbaarheidsonderzoek van de Planwinkel en No-made. Dit terwijl die er niet bij mochten zijn. Gebruikers en buurt protesteerden fel. Alles was toen geregeld. De politici waren niet meer te overtuigen dat handhaving een betere oplossing was. De deskundige had immers aangetoond dat hij het toch beter wist.

Op 26 juli kwam het voorstel van van Laren in de gemeenteraad en werd met grote meerderheid aangenomen. En dan te bedenken dat sloop binnen vijf jaar 1 à 2 miljoen gulden duurder is dan handhaven.

Misschien zullen de deskundigen nog lange tijd kunnen uitmaken wie wat 'zal' krijgen en tegen welke prijs, net als gangsters. (...)

Illich:
Technofascisme wordt de toekomst, tenzij de grootste druk van de sociale kritiek zich verplaatst van de ondersteuning van een nieuw of radikaal professionalisme naar de onderschrijving van een heerbeuigende en sceptische houding tegenover de experts.

Ivan, Case en K-os

De Tien Zilverlingen in Wageningen begint een lange geschiedenis te krijgen.

Gedurende haar drieënhalfjarig bestaan zijn er bedrijfjes opgezet, is er een kinderdagverblijf opgezet en zijn er groepswooningen gemaakt.

Er was een onzekere situatie toen men er iets wilde beginnen, maar er was niets te verliezen, dus is het pand met beide handen aangepakt. Het is nog steeds een onzekere situatie. Vandaar dat de vrouwen van de Vlinder (kledingwinkeltje), de pottenbakker en het kinderdagverblijf zijn vertrokken op het moment dat ze iets anders konden krijgen.

Er is veel actie gevoerd om het pand te kunnen behouden, tot en met het bekladden van twee vestigingen van de NMB in Leidschendam toe, maar het is toeval dat het tot nu toe is gelukt. De betrokken spekulanten Spruyt en Muller hadden namelijk andere zaken aan hun hoofd. (Een naderend faillissement van Spruyt en hoe daar zo ongedeed mogelijk uit te rollen). Ze konden het zich dus op dat moment niet permitteren om zich druk te maken over de Tien Zilverlingen.

Falliet en toch rijk

De speko-klied Muller en Spruyt reageerde nogal snel op de slechte vooruitzichten. Al voor het faillissement was begonnen werd heel wat waardevol bezit van Spruyt overgeschreven naar Muller. Erg veel kon Spruyt dus al niet meer verliezen.

Tijdens het faillissement kocht Muller -in overleg met de curator en de NMB- de meeste panden die nog over waren. Dit werd indirect gefinancierd via nooit terugbetaalde rekeningen bij de Tilburgse

Hypotheekbank, die nu door dit soort transakties failliet is. De schulden aan de NMB werden in elk geval behoorlijk terugbetaald en Muller zelf werd door het faillissement van Spruyt millionaire.

De Tien Zilverlingen viel ook onder deze panden. Muller en Spruyt wisten echter dat de bewoners goed op de hoogte waren van hun meer of minder illegale speko-activiteiten. Daarom verkochten ze dit huis snel door aan Alim BV uit Zandvoort, die een wat neutralere, minder kwetsbare positie zou innemen bij de komende rechtszaken. En die bereid zou zijn om mee te werken aan een ontruimingsprocedure.

De trukendoos open

Nu kon de aanval geopend worden. De eerste poging de bewoners eruit te krijgen was op 12 juli '83 een Heidenstruiktruuk. Tijdens het kort geding in Arnhem stelde Alim BV:

- eigenaresse te zijn van de Tien Zilverlingen,
 - dat alle voorbereidingen voor de verbouw waren voltrokken en dat er een aannemersovereenkomst was.
- Kortom: zij hadden spoedeisend belang bij de ontruiming van de Tien Zilverlingen.

Er was echter geen koopcontract of bouwvergunning, noch een architect.

ZIEN

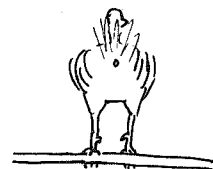
Alim BV heeft gelogen. De rechter vond het belang van Alim BV onvoldoende bewezen; Alim BV mocht niet ontruimen.

Toen ging Alim BV in hoger beroep. Het enige gewijzigde feit in vergelijking met de voorgaande rechtzitting was, dat zij nu wel een koopovereenkomst kunnen laten zien. Aan de andere voorwaarden is nog steeds niet voldaan.

Toch luidde de uitspraak op 17 augustus 1983, dat Alim BV de Tien Zilverlingen mag ontruimen. De andere rechter deed dus een uitspraak die recht tegenover het eerste vonnis stond. Alim BV mag nu ontruimen, maar zij wacht af (er is dus geen sprake van spoedeisend belang, de reden waarop een ontruimingsvonnis is verkregen). En weer heeft Alim BV gelogen.

ZILVERLINGEN

Geldhonger

Omstreeks die tijd lopen er onderhandelingen tussen de gemeente, NMB en kraker*s, met als doel de Tien Zilverlingen alsnog door de gemeente te laten kopen. Er wordt f60.000,- ekstra (pure winst voor Alim BV) geboden door de NMB en de gemeente om het pand van Alim BV over te kopen. Maar deze wil hier een veelvoud van zien.

Als blijkt dat dat teveel is gevraagd, besluit Alim BV na lang aarzelen op 3 oktober 1983 het ontruimingsvonnis te 'betekenen', waarmee zij te kennen geven het vonnis ook daadwerkelijk te willen uitvoeren.

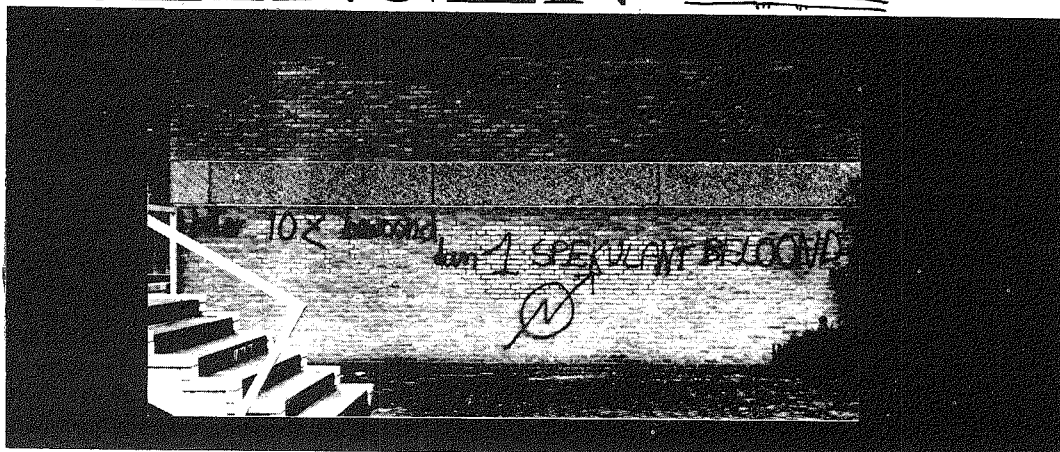
Gezien de aarzeling het vonnis te betekenen, heeft er blijkbaar bij Alim BV de hoop bestaan dat de gemeente onder druk van de ontruiming, alsnog zou besluiten het pand aan te kopen. Dat geeft aan dat het men eerder om de centen is te doen, dan dat men werkelijk plannen heeft met de Tien Zilverlingen.

Als 't dan echt niet anders kan...

Tot dan toe was er nog niets voorbereid aan een eventuele verbouwing van de Tien Zilverlingen.

Pas toen duidelijk werd dat de bewoners een kort geding zouden aanspannen tegen Alim BV, en na de vraag van de gemeente of Alim BV al een architect had, neemt men telefonisch contact op met de Wageningse architect Van Weringh. Tijdens het kort geding op 8 december 1983 overhandigt Alim BV een brief van de architect, waarin deze zegt akkoord te gaan met de opdracht. Deze brief is van de kant van Alim BV echter nog niet bekrachtigd. Nog steeds dus reserves om niet te hoeven bouwen.

Pas toen duidelijk werd dat de gemeente niet wilde ontruimen als er geen bouwplannen zouden zijn, sluit Alim BV een overeenkomst met

de architect. Het is dan 17 februari 1984.

Een maand later stuurt de gemeente een brief waarin staat dat Alim BV met plannen moet komen, omdat de gemeente anders het pand gaat vorderen. Alim BV antwoordt dat de architect geen plannen kan maken, omdat hij het pand niet binnen mag. Dit was echter nooit gevraagd (die architect mag best het pand binnen, maar koffie krijgt hij niet) en ook deze laatste poging om het pand te ontruimen zonder bouwplannen komt hiermee te vervallen.

Het mag duidelijk zijn:

- dat Alim BV niet in haar eerste leugen is gestikt,
- dat ze de grootste moeite blijft doen om het pand leeg te krijgen.

Ze beweert het huis te willen verbouwen, maar tegelijkertijd probeert ze er op allerlei manieren onderuit te komen een bouwplan te maken.

Uiteindelijk zijn de bouwplannen er dan toch gekomen. Ze zijn inmiddels goedgekeurd door bouw- & woningtoezicht. De weg lijkt nu vrij voor een ontruiming van de Tien Zilverlingen, die zal worden gevolgd door leegstand, waarna er weer lustig door gespekuleerd kan worden.

Vertrouwen verloren

Uit het voorgaande verhaal blijkt dat de gemeente een aantal stappen heeft gezet, die het Alim BV werkelijk moeilijker hebben gemaakt dit huis zo maar leeg te krijgen. Uit het verhaal blijkt niet hoeveel moeite de bewoners al hebben gedaan om de gemeente van de noodzaak van die stappen te overtuigen. En hoe traag ze er telkens mee waren om die stappen te ondernemen.

Té traag vaak, zodat aan de speko's de tijd werd gegund hun maatregelen te nemen om dit pand vroeg of laat toch in hun bezit te krijgen.

Het is een bittere tegenvaller (ach?) dat het linkse kollege zich niet aktiever heeft opgesteld om

een eind te maken rond de speko-activiteiten bij de Tien Zilverlingen. Ze hadden het kunnen doen en kunnen het nog steeds.

Nu wij !

Ook al lijkt het een onmogelijke opgave, de bewoners gaan door met de akties en met de onderzoeken naar de werkelijke bedoelingen van Alim BV. Want als er toch wordt ontruimd kunnen Alim BV, Spruyt en Muller weer fijn doorspekuleren met het pand, zonder dat iemand er nog wat aan kan doen.

Daarom is het belangrijk dat de gemeente besluit niet te ontruimen en zich aktief opstelt tegenover speko's, waarmee ze de plannen voor goedkope huisvesting en bedrijfsruimte steunt.

Is zij daartoe niet bereid, dan zal er vanuit het pand massaal geweldloos verzet worden gepleegd. De hoop is daarbij gevestigd op steun vanuit het hele land.

Misdadigers ?

De zwarte zal de laatste zijn om mensen aan te zetten tot het plegen van strafbare feiten. Maar toch even hetvolgende.

De NMB denkt met u mee, maar op een geheel andere golflengte. Zo ook in het geval van de Tien Zilverlingen. Nu hebben we horen vertellen dat er mensen zijn die dat niet pikken. Dat er mensen zijn die de gevels van hun plaatselijke NMB filialen bekladden en zelfs de ruiten inkeilen. Leuzen die worden gekladderd zijn bijvoorbeeld: "NMB ONTRUIMT 10Z MEE" en "10Z IN VERZET" of nog leukere teksten.

Maar, nogmaals, als jij daar ook zin in hebt, dan moet je dat helemaal zelf weten. In het kader van de vrije nieuwsgaring zullen we er in het volgende nummer wel melding van maken. En: als je het toch doet, maak wat foto's.

real min

ers are ON STRIKE!

Rare tijden zijn het: 153.000 Engelse mijnwerkers staken om hun werk, hun tering-werk, te behouden en wij, gelukkige werklozen, verklaren ons solidair, storten poen, geven benefiet konserten & halen mijnwerkers kinderen voor een vakantie hierheen -opdat de mijnwerkers inderdaad de beste jaren van hun leven meters diep onder de grond kunnen blijven doorbrengen, waar altijd de mogelijkheid van een fataal ongeluk bestaat en waaraan ze allerlei verschrikkelijke ziektes kunnen overhouden.

Maar behoud van werk is niet de enige inzet van deze staking, die nu al bijna een half jaar duurt, al is het voor de meeste mijnwerkers wel de belangrijkste inzet.

Ander werk is er gewoonweg niet en de uitkeringen zijn verschrikkelijk laag, zo'n 140 piek per week. Zie daar maar eens met een gezin van te leven. Toch zijn er mijnwerkers die door de staking hebben ontdekt, dat leven boven de grond zó leuk is, dat ze voor geen goud meer de mijn ingaan.

Bovendien is de staking gericht tegen kernenergie en Thatchers anti-vakbond politiek. Thatcher wil kernenergie een grotere rol geven in de Britse energievoorziening, ten koste van de kolen. Niet omdat kernenergie goedkoper zou zijn, maar omdat "een nucleair programma een groot deel van de energievoorziening zou vrijwaren van acties van mijnwerkers en transportarbeiders", aldus een geheime regeringsnota.

Met zo'n redenering kan Thatcher de sluiting van twintig mijnen natuurlijk niet verkopen. Dus zegt ze dat ze moeten sluiten omdat ze niet rendabel zijn en vergeet ze erbij te zeggen dat dit zo is omdat de staat er al jarenlang nix in heeft geïnvesteerd. En vergeet ze te zeggen dat de Poolse kolen, die Engeland in grote hoeveelheden invoert, zo goedkoop zijn omdat de Poolse regering wél investeert in de mijnen en generaal Jaruzelski met zijn legers de arbeiders er wel onder weet te houden.

De mijnindustrie is één van de laatste sectoren van de Britse industrie waar de arbeidersbeweging een geduchte kracht heeft. En dan niet omdat de mijnwerkers braaf achter radikale vakbondsbonzen aanlopen, maar omdat ze zélf in actie komen als er iets hen niet zint. Deze landelijke staking kwam bijvoorbeeld niet tot stand door moties de bond in te sturen en verder maar af te wachten tot de top 'ja' zei, maar doordat de Yorkshire miners in andere regio's pickets organiseerden om de staking te verspreiden. Van onderop is er dus een enorme beweging in gang gezet.

Als Thatcher erin slaagt deze staking te breken of te laten verlopen, betekent dat hoogstwaarschijnlijk het (voorlopige?) eind van de radikale Britse arbeidersbeweging; de mijnwerkersbond (NUM) is de sterkste radikale bond en als die is bedwongen zal Thatcher met ekstra moed & energie de overgebleven radikale bonden eronder proberen te krijgen om haar crisispolitiek verhevigd voort te kunnen zetten.

Om dit te voorkomen en -als het effe kan- Thatcher ten val te brengen, is het zaak dat de mijnwerkers deze staking winnen.

real miners are ON STRIKE!

Met het werk staat ook het voortbestaan van de 'communities' op het spel, de (hechte) leefgemeenschappen van de mijnwerkers en hun gezinnen. Hoe belangrijk die mijn gemeenschappen zijn kan je met de staking goed zien; financiële moeilijkheden -stakersgezinnen krijgen 97 piek bijstand per week, alleenstaanden krijgen nix- worden zoveel mogelijk gezamenlijk opgevangen: er zijn gaarkeukens, winkels geven korting aan de stakers enz.

Sluiting van de mijnen betekent het eind van de gemeenschappen, omdat de mijn de belangrijkste bron van inkomsten is.

Dat het Thatcher vooral te doen is om de macht van de arbeidersbeweging te breken blijkt ook wel uit het feit dat er nieuwe, verregaand geautomatiseerde mijnen worden gebouwd, waar maar voor 500 in plaats van 1500 mijnwerkers plaats is; dat is weer wat makkelijker te beheersen.

De mijnen die niet worden gesloten wil Thatcher verkopen aan partikulieren. Privatiseren, hoera!! Dat betekent dan wel dat de situatie in de mijnen nog meer verslechtert, terwijl er nu al verschrikkelijk veel ongelukken gebeuren.

real miners are ON STRIKE!

Stort onbeheerst op gironummer 4568706 tnv Steunfonds Mijnstakers, Amsterdam.
En kom donderdag 6 september om 20.00 uur naar de Blauwe Aanslag (Buitenvoort 214, De Haag) voor een benefietkonzert van The Ex, Vacuum en Zowiso voor de mijnstakers. D'r zijn dan ook videoos te zien en boekies te koop over de staking.
Toegang 7½ piek (wel veel, maar tis voor De Goede Zaak, niewaar?)

real miners are ON STRIKE!

GEVANGENEN

Meer dan 60 gevangenen, die zeggen tot de RAF of andere anti-imperialistische groepen te behoren, zitten op dit moment in de Westduitse gevangenis. Meer dan 30 van hen zijn veroordeeld tot gevangenisstraffen van 10 jaar tot twee maal levenslang.

Uit de manier waarop ze gevangen worden gehouden blijkt hoe het vervolgingsbeleid van de Westduitse justitie is. Diskussies tussen gevangenen onderling en met mensen buiten de gevangenis worden gekriminaliseerd. Pogingen om gezamenlijk eisen te stellen ten aanzien van het gevangenisbeleid en pogingen dit te veranderen leiden tot nieuwe vervolgingen.

Hieronder volgt een overzicht van het repressiebeleid van de Westduitse justitie van de laatste tijd.

vleugels met

verhoogde beveiliging

en isolering

Bezoekers van gevangenen worden gekriminaliseerd, briefwisselingen tussen gevangenen en met mensen van buiten de gevangenis worden zwaar gecensureerd. Opsluiting in speciale veiligheidsvleugels en in isolatie geldt voor de RAF-gevangenen tot op hun oude dag, net als pesterige cel-doorzoekingen. Velen hebben hun cel de laatste jaren slechts enkele uren mogen verlaten.

Als het geen familie betreft, die de gevangene bezoekt, wordt er regelmatig -zoals bij bezoeken van advocaten- een scheidingswand tussen de gevangene en zijn bezoeker gezet. Bij de moeder van Adelheid Schulz heeft de justitie nu eveneens een scheidingswand voorgesteld. Maar de rechtbank is tot nu toe voor zo'n regeling teruggeschrokken.

Bernd Rösner, (van het Kommando Holger Meins) die voor de bezetting van het Westduitse konsulaat in Stockholm (1975) tot twee maal levenslang is veroordeeld, zit sindsdien in volledige isolatie. Om samengezet te worden met andere RAF-gevangenen deed hij mee aan honger- en dorststakingen en hield hij een poepstaking, waarbij hij in zijn eigen cel scheet.

De reactie van de Straubinger gevangenisleiding: bunker (volledige akkoestische isolatie zonder ramen, alleen kunstlicht en geen frisse lucht) en een poging hem psychiatrisch te behandelen. Onlangs werd hij gedwongen overgeplaatst, zonder zijn advocaat daarover in te lichten, naar de psychiatrische afdeling.

Op dit moment bevindt Bernd Rösner zich weer in zijn isoleercel, 24 uur per dag, met een door de censuur beperkt briefcontact.

Vaak krijgt Bernd Rösner, die al jaren strijd voor het samengeplaatst worden met de RAF-leden

IN DE BRD

Karl-Heinz Dwello, Knut Folkerts, Andreas-Thomas Vogel en Lutz Tauffer, maar één keer per maand bezoek. Verder worden zijn kontakten naar buiten beperkt tot de bezoeken van zijn verdediger.

ansichtkaarten

brengen de veiligheid

in gevaar

De RAF-gevangenen Günther Sonnenberg (tweemaal levenslang, sinds mei '77 in handen van justitie) en Roland Mayer (12 jaar gevangenis, sinds november '76) zitten hun straffen in de isoleer van Bruchsal uit.

Het toenmalige tuchthuis werd stiekem uitgebreid met een 'Hochsicherheits'vleugel. Beide gevangenen hebben geen gelegenheid tot het gezamenlijk luchten.

Toen vorig jaar aan Roland Mayer 10 onbeschreven ansichtkaarten werden gestuurd, die overal te verkrijgen zijn, werden ze hem niet overhandigd. De reden: de ansichtkaarten brachten de veiligheid en

de orde van de inrichting in gevaar. Door bepaalde kaarten met bepaalde afbeeldingen te gebruiken, konden er boodschappen worden doorgegeven.

Voor Roland Mayer en Günther Sonnenberg heeft de leiding van de inrichting nog een andere maatregel bedacht en door de rechter laten zegenen. Boeken, brochures, kranten & tijdschriften mogen de beide RAF-gevangenen alleen nog maar via de zogenaamde 'stadsinkoop' binnen krijgen. Ze moeten aan de leiding hun wensen kenbaar maken en die stuurt vervolgens een beambte naar een, door de inrichting uitgezochte, kiosk. "Wordt het gewenste exemplaar niet aangetroffen, dan kan het niet worden aangeschaft", zo luidt de Bruchsalser verordening.

Want: in andere gevallen is de controle op boekzendingen niet meer uit te voeren. Bovendien zouden de gevangenen omvangrijke literatuurbestellingen kunnen gaan doen om zo de controle te provoceren en de overdracht van illegale informatie te vereenvoudigen.

Splinternieuwe cassettebandjes, zo uit de fabriek, kunnen de gevangenen ook niet krijgen. Op de cassettes zouden volgens de gevangenisdirecteur "zonder dat je het aan de buitenkant ziet, gekodeerde of niet-gekodeerde boodschappen kunnen staan. De cassette leent zich voor manipulaties, die bij normaal afspelen niet opvallen. Er zou bijvoorbeeld bij een opname een tekst met een lagere bandsnelheid kunnen worden ingesproken, die bij een normale snelheid niet is te herkennen".

Met eenzelfde soort fantasie werd Roland Mayer een boek weer afgenomen, dat hem eerst was gegeven: "Grondslagen voor de Kriminologie deel 5". Het bezit en gebruik ervan door 'gevaarlijke gevangenen' zouden 'de veiligheid en de orde van de inrichting in gevaar brengen'.

De gevangene zou dankzij deze boeken bij het begaan van nieuwe strafbare feiten zich beter kunnen instellen op strafvervolgning. Tenslotte wijst de leiding van de inrichting er nog op, dat "via het bezit en gebruik van deze boeken er de mogelijkheid bestaat om informatie voor de voorbereiding en uitvoering van nieuwe strafbare feiten te verkrijgen en zou niet het sociale verantwoordelijkheidsgevoel worden verstevigd, maar zou juist het saamhorigheidsgevoel met de terroristische vereniging RAF worden versterkt".

Levenslang - "resocialisatie" in gevaar

Ook de briefkontakten van de gevangenen onderling worden aan censuurmaatregelen onderworpen, die nieuw zijn voor de BRD.

Zo kwam een brief van Brigitte Mohnhaupt (in de Stammheim gevangenis) aan de in Lübeck gedetineerde Irmgard Möller (die tot levenslange isolatie werd veroordeeld) weliswaar onberoerd langs de Stuttgarter 'Kontrollrichter', maar werd tenslotte toch in beslag genomen door de Lübecker bajes. De motivering van de 'Strafvollstreckungskammer des Landesgericht Lübeck' (sommige benamingen in het Duitse circus kunnen maar beter onvertaald blijven) luidde: "Het einddoel dat wij voor de gevangenen voor ogen hebben zou in gevaar worden gebracht, indien men toe zou laten dat gedetineerde leden van een nog bestaande en nog niet geheel vernietigde kriminele vereniging uit overtuiging en gezindte in de gevangenis kommuniseren, hetzij om de revolutionaire strijd vanuit de strafinrichtingen naar voren te zetten, of al is het alleen maar om elkaar op de been te houden of aan te moedigen om het revolutionaire elan erin te houden en om op de omwenteling te blijven hopen".

Zelfs een gekontroleerde briefwisseling onder RAF-gevangenen zou de veiligheid en de orde van de inrichtingen al bedreigen volgens de rechtbank, want in het geval van de vrouwen zou bewezen zijn, dat ze "jarenlang in staat zijn geweest om, bijna uitsluitend met saamzweerderige communicatieve methodes een strakke ondergrondse organisatie aktie-bereid te houden".

Bovendien zijn de Lübecker rechters van mening, dat men van de bajessen niet kan verlangen,

dat ze met "gevangenen moeten be-vechten over wat onschuldige zendingen zijn en wat konspiratieve-informatie".

Opdat goed duidelijk wordt wat er aan de hand is, gaat het geciteerde besluit verder: "De betrokkenen hebben zolang zij de spelregels bepaalden, behoorlijk lang de instanties van de grensbewaking en opsporing getreiterd. Ze moeten nu inzien dat de wind uit een andere hoek waait en dat de rechtsstaat en zijn grondwet weerbaarder zijn dan het tot nu toe leek".

illegaal info- systeem

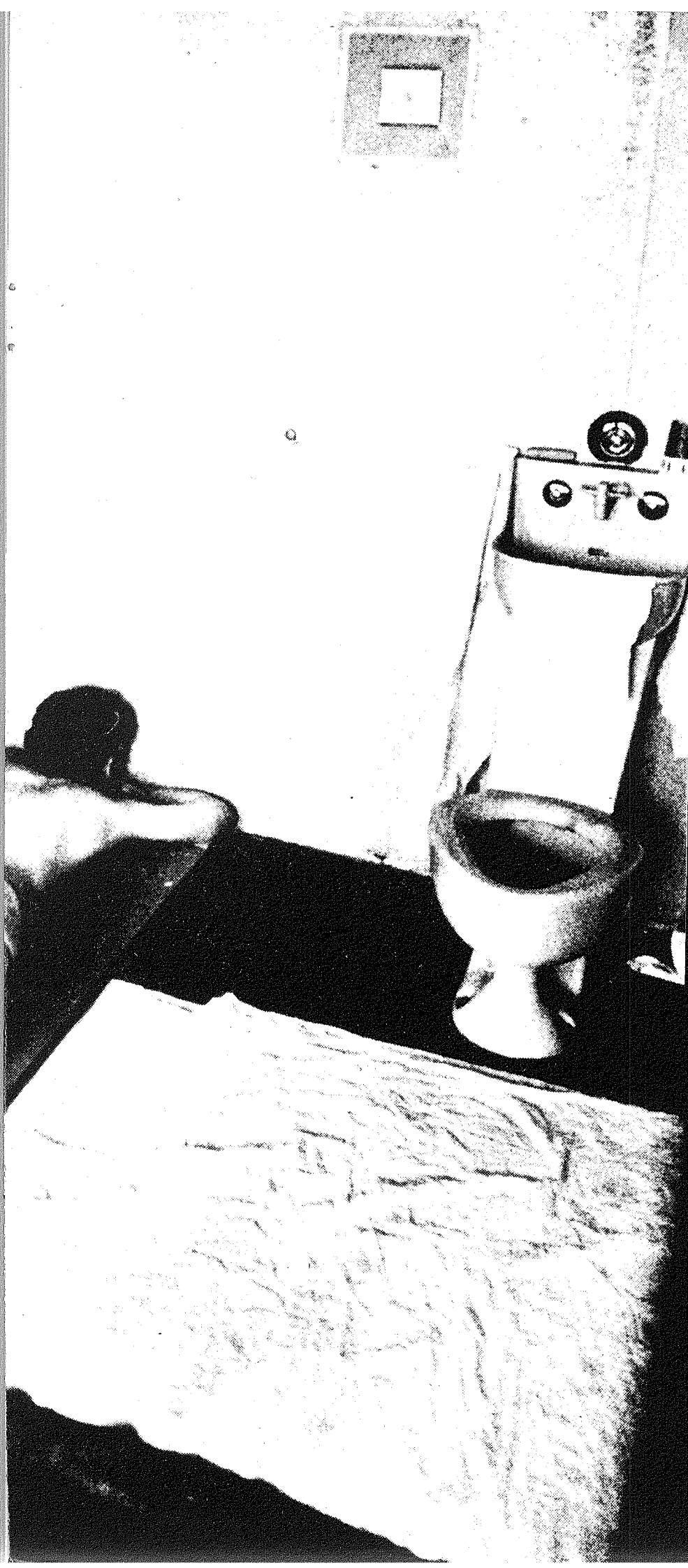
Ook wordt het briefverkeer geblokkeerd tussen RAF-gevangenen & lieden die gevangen zitten wegens hun aandeel bij de rellen in Krefeld. Toen de 'Krefeldse' Anne Holting een korrespondentie wilde beginnen met Irmgard Möller over het bij elkaar plaatsen van gevangenen werden haar brieven domweg vastgehouden. Keden: Anne was veroordeeld vanwege de rellen in Krefeld en bovendien bedreigde deze briefwisseling het einddoel van de resocialisatie van Irmgard Möller.

De 'Krefeldse' Karin Gehrmann ondervond hetzelfde toen ze, ook in Lübeck, schreef naar Hanna Krabbe, die twee maal levenslang aan haar broek kreeg vanwege de eerder genoemde bezetting van het konsulaat in Stockholm in 1975.

Bij bijna alle isolatiemaatregelen tegen politieke gevangenen wordt er door de strafinrichtingen en rechtbanken als maatgevende reden aangevoerd, dat gedetineerde RAF-leden met RAF-leden 'buiten' deelnemen aan een 'illegaal informatiesysteem' dat 'dient tot het in stand houden van de samenhang en de informatiestroom tussen de gedetineerde RAF-gevangenen onderling als mede met hun nog op vrije voeten zijnde gelijkgezinden".

In april 1983 kwam openbare aanklager Kurt Rebman reeds in het nieuws met de konstruktie "illegaal informatiesysteem". Praktisch gevolg daarvan: nieuwe onderzoeken tegen de reeds veroordeelde RAF-leden en vooral tegen hun bezoekers. Razzia's in de cellen, bezoekverboden en censuurmaatregelen werden hierna gelegitimeerd. Je neemt al deel aan het "illegale informatiesysteem", wanneer je mondeling of schriftelijk kommuni-seert over de toestanden in de gevangnissen of over de akties van militante tegenstanders van plaatsing van nieuwe raketten (en dat is juist wat de Zwarte doet; lezer of lezer!).

In een schrijven van de officier van justitie aan het ministerie van Justitie van Baden-Württemberg, waarin werd verzocht om nog scherpere controle van politieke

gevangenen, luidde het: "De leden van de terroristische vereniging RAF houden op dit moment onderling en met hun helpers/sympatisanten een intensieve discussie over de eis die men wil stellen ten aanzien van het bij elkaar plaatsen van gearresteerde RAF-leden en zogenaamde gevangenen uit het imperialistische verzet. Hierbij gaat het vooral om eensgezindheid te krijgen over de vraag welke groepen er wenselijk en mogelijk zijn, hoe de eis politiek gelegitimeerd kan worden en met welke acties het geheel binnen en buiten de gevangenis ondersteund zou moeten worden. De samenwerking die wordt nagestreefd heeft alleen tot doel om de voorwaarden voor de strijd te verbeteren. Dien ten gevolge gaat de discussie voor een niet onbelangrijk deel over de plannen van acties tegen raketten voor middellange afstand en van blokkades van munitietransporten. De eis van de bovengenoemde discussie, met op de achtergrond haar ware doeleinden, betekend voor de RAF-leden gedeeltelijk een daad van lidmaatschap en voor alle andere betrokkenen de ondersteuning van een terroristische organisatie".

Tegen 42 reeds beschuldigen en nog een zootje anderen is de officier van justitie op 11 juli een onderzoek begonnen wegens "de verdenking van het ondersteunen van de criminele vereniging RAF (de beruchte §129a), door deelname aan een illegaal informatiesysteem". Tot een echte aanklacht is het in deze samenhang echter tot nu toe in geen enkel geval gekomen.

Voor de gevangenen heeft de procedure echter verstrekkende gevolgen.

Voor de RAF-leden die nog niet zijn veroordeeld vanwege de speciaal voor hen in het leven geroepen §129a (lid van een terroristische vereniging), maar via §129 (lid van een criminele vereniging) en er voor hen dus geen rechtsgrond aanwezig is om bij bezoeken een scheidingswand te plaatsen, wordt die wand nu opgetrokken in het kader van het onderzoek naar §129a. Nog maar drie RAF-leden mogen bezoek ontvangen zonder scheidingswand.

Maar ook in het kader van de kriminalisering van bezoekers van politieke gevangenen komt het instrument van het "illegale informatiesysteem" lekker van pas.

Brigitte Mohnhaupt heeft sinds haar in hechtenisneming drie mensen van 'buiten' op bezoek gehad. In twee gevallen werd meteen al het eerste gesprek afgebroken en de derde wordt nu, na enkele bezoeken, ook de toegang geweigerd. Als reden werd voor de zoveelste maal het "illegale informatiesysteem" aangevoerd.

Pas in juni '84 kreeg Brigitte Mohnhaupt weer bezoek.

PERSBERICHT

Nijmegen, 30 juli 1984.

Ons is pas vandaag bekend geworden dat de smerissen afgelopen vrijdag iemand hebben gearresteerd die zij ervan beschuldigen "een bom" gelegd te hebben onder een tribune bij de Vierdaagse.

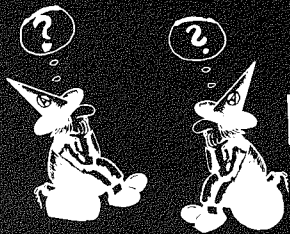
Dit is voor ons de reden om alsnog over onze aktie een verklaring uit te brengen. Wij zullen deze verklaring niet alleen toezenden aan het alternatieve verspreidingscircuit, maar ook aan de hoofdofficier van justitie van dit rayon, aan recherche van de Nijmeegse gemeentepolitie en aan de diverse gevestigde media, die het zo nodig vonden om een hetze te bouwen rond de vondst van "de bom" vorige week.

Van de 17-jarige jongen die gearresteerd is kunnen wij zeggen dat hij niet tot onze anti-militaristische Groepen behoort. We kennen hem niet en er was en is op geen enkele wijze een relatie tussen hem en ons. Hij is volkomen onschuldig aan wat hem ten laste wordt gelegd. Voor zover dat nog niet is gebeurd, eisen wij zijn onmiddellijke vrijlating.

Vervolgens willen we aangeven waarop we met onze aktie hebben gedoeld en hoe we haar hebben uitgevoerd; de fouten die we daarbij hebben gemaakt. Allereerst was er geen sprake van een bom in de betekenis van explosieven. Wat we hebben neergelegd was een rookbom. De smerissen weten dat heel goed!

Bij de demontage van de doos door de Explosieven Opruimingsdienst was dat al diezelfde ochtend geconstateerd. Het mengsel hadden we namelijk samen met de ontsteking in een dun-kartonnen doos verpakt, waarin een wasmiddel gezeten had. Zou het onze bedoeling geweest zijn om met explosief te werken, dan hadden we een ander mengsel en een stalen omhulsel gebruikt. De EOD van het leger is bij de demontage bovendien zo te werk gegaan, van het mengsel van ons pakket bewaard bleven; ze werden alleen uit veroorzaken en geen explosie. Het gerechtelijk laboratorium heeft bij het onderzoek een tribune gelegd hebben waarop een rook-effect hebben willen blazen, maar daar pal tegenover: onder de ertribune waar de vaderlandse hoogwaardigheidsbekleders stonden te pronken.

De arrestatie van de jongen is een slag in de lucht. Opgejaagd als het opsporingsapparaat wordt door haar chefs die het in hun broek doen bij de gedachte dat het verzet zich wel eens met bommen tegen hen zou kunnen keren, heeft ze willekeurig iemand van straat geplukt: de jongen zou zich verdacht hebben gedragen... Niet hij maar wij hebben ons besloten opgehouden bij de tribunes leger lang vantevoren. Toen we besloten hadden de binnenmarcherende leger eenheid te tracteren op een portie rook, hebben we gekozen voor een plek waar ook de hoge pieten en de fijne dames hun deel ervan zouden krijgen. Rekening houdend met de windrichting en de mogelijkheid dat een eventuele ontbrandingsvlam de benen van mensen zou kunnen verwonden hebben we gekozen voor het dichte tribunegedeelte. De enige plaats waar die van de muzikanten. Op die manier kombineerden we het maximum aan effect aan een minimum kans op verwondingen. En dat laatste niet om we de aanwezige officieren, ambassadeurs, burgemeesters enzovoort r schuldig achten aan de misdaden die zij dagelijks als machthebbers tegen de bevolking begaan, maar omdat het scheppen van paniek en verwondingen slechts aktievormen zijn die bij het fascisme thuis De fout die we bij de uitvoering van onze aktie hebben gemaakt is dat we het pakket neergelegd hebben in plaats van geïnstalleerd. De

men neme

ze te vroeg door veiligheidsagenten worden gevonden. (En niet door toevallig passerende politieagent, zoals in de media werd gesuggereerd.) Bewaking en patrouilles hebben de installatie bemoeilijkt, maar we hadden daar vantevoren een betere oplossing voor klaar moeten ben. Ontsteking was afgesteld op kwart voor twee 's middags, het moment waarop we de intocht van het leger hadden ingeschat. De aktie zou het slagen ervan voor zichzelf gesproken hebben. Een schriftelijke verklaring zou overbodig geweest zijn en zou de veiligheidsdienst slechts een extra spoor in handen hebben gegeven. Voortijdige vondst kon tegen ons gebruikt worden omdat slechts wijsten dat het een rookbom betrof. Dat regionale bladen spraken van reur en bloedbad voorkomen, tekent de fascistische mentaliteit dat soort kranten: ze kijken op bloed en doden. De smerissen het best vonden zo en dat ze tegen die hetze niet n ingegaan terwyl ze beter wisten, tekent ook hun onmenselijkheid. Wisten dat onze verklaring achteraf hun hetze niet meer zou kunnen storen en hebben hem dus ook niet meer uitgebracht. Maar ook dit bleem hadden we vantevoren moeten ondervangen.

slot willen we nog enkele regels wijden aan het gebeuren Vierdaagse. Oorsprong een militair defilee, is zij nog altijd een voorname militair gebeuren. Ook al wordt er een saus overheen gegoten van ritieve prestaties van de burgerbevolking, de deelname van het leger blijft het essentiële moment. Dit valt te merken aan de geluidscilatiëten voor de militairen (dat helikopters ondanks protesten, afs van stadsbestuurders, gewoon laag over de stad af en aan vliegen), de vernederingen die het anti-militaristische deel van de Vierdaagse moet ondergaan. Met stille instemming van de leiding van Vernemenent worden deze mensen getreiterd, bekegeld en uitgesloten verdere deelname. vinden het een uitstekende zaak dat de groep Is het hier oorlog? toch houdt en haar vredelievende ideologie blijft demonstreren. We willen uit onze positie onze solidariteit met hen betuigen.

de militarisering !

de Vrouwenonderdrukking en de homovervolgving (vooral ook tijdens Vierdaagse) !

een nieuwe, menselijke wereld !

idariteit met het verzet !

ROOKBOM

In tijden van toenemende konfrontatie met de overheid, die bij verzet een steeds groter en beter toegerust politieapparaat in blijkt te zetten, is het altijd handig om je achter wat rook te kunnen verschuilen.

Bovendien: het geeft een ekstra cachet aan het gebeuren. De bruiloft van Trix zou een stuk minder gezellig zijn geweest zonder die prachtige rookpluim. En ook haar inzegening op 30 april 180 zou een stuk saaiër zijn geweest zonder de rooksignalen op de dam, die min of meer een inleiding vormden tot de feestelijkheden op de rest van de dag.

Daarom volgen er hier twee smakelijke recepten voor het bereiden van een rookbom.

48 delen kaliumchloraat

55 delen salmiakzout

18 delen gemalen witte suiker

(even door de koffiemolen)

Roer de stoffen goed door elkaar en stop het poeder in een

blijke of rol het in zilverpapier.

Voor een veilige en onopvallende ontsteking kun je gebruik maken

van 'kanltouwjes'. Die kun je in

elke feestwinkel kopen.

Stop de kanltouwjes, twee per

bom, in je bom en zorg ervoor dat

de touwtjes er aan beide zijden

uitsteken. Als je trekt begint het

te roken. Dit is een ideale ont-

steking, want je hebt geen lucifers

nodig en je kunt heel onop-

vallend te werk gaan.

Waarschuwingen

Bij het maken van de bom geen peuk in je mond en niet bij open vuur werken!!

Immers: kaliumchloraat + suiker = springstof. En daarom ook: haal niet meer kaliumchloraat in huis dan je nodig denkt te hebben voor je rookbom(men). Je zal niet de eerste zijn die wordt vastgehouden omdat hij/zij spul in huis heeft dat geschikt is tot het maken van explosieven!

De chemicaliën kun je bij de gemiddelde drogist wel kopen.

Nog een manier

3 delen witte suiker

(hoeft niet gemalen te worden)

3 delen salmiak

1 deel natrilmchloraat

De verhouding gaat niet over het volume, maar over het gewicht

Eerst suiker en salmiak mengen

(ongeveeraartijk), dan de natrium

chloraat erbij.

In een blijke stoppen (zilver-

papier is in dit geval niet zo

goed). Lont uit de feestartikelen-

winkel of maak er zelf een; riet-

je vullen met, half-om-half, ge-

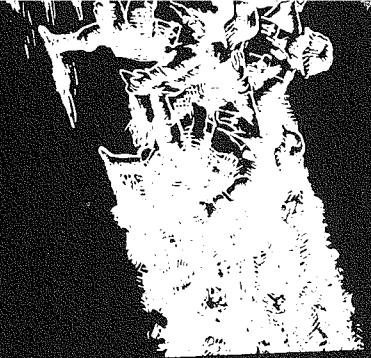
malen suiker en natrilmchloraat.

Aansteken en als de lont naar bin-

nen begint te branden, als er dus

geen vlam meer zichtbaar is: weg-

gooien.

en,
dat
liet
as, dat
massale
oren.
door

WOUW?

Dus waarom zullen we ons druk maken. Alles ziet er naar uit, dat opnieuw aan 'onze' wetgeving een papieren tijger wordt toegevoegd. Dit soort aftakelingsverschuifjes len moet iedere linksgeaarde anarchist een hoopvol teken zijn.

Maar zo rooskleurig ziet de toekomst er toch niet uit. Want wat gebeurt er; de ondoervoerbare nieuwe wet blijft een tijdje liggen en na korte of lange tijd wordt ze toch in praktijk omgezet, hetzij door middel van een maatregel van bestuur, hetzij als dankbaar middel dat door vroegere tegenstanders van zo'n wet gebruikt wordt om in eigen gemeente orde op zaken te stellen. Kijken we maar wat er gebeurt met de abortuswet en ook langzaam maar zeker met de Antikraakwet.

De bevoegdheden, die de nieuwe wet aan de regionale toetstingscommissies toekent, zullen straks door de seniele stadsbestuurders worden gehanteerd om in hun gemeente orde op zaken te stellen; en dan zonder enige vorm van controle of inspraak, maar volledig willekeurig.

Autonome werkprojecten en initiatieven van werklozen kunnen dan zonder moeite de nek worden omgedraaid. Maatschappijkritische zaken als non-profit boekhandels, wereldwinkels of alternatieve kamerbodemdelingsburo's kunnen het wel vergeten.

En zo komt de gegoede burgerij weer aan het woord met de charitatieve hulp voor de 'slechtst be-deelden'. En dat is toch wel iets anders dan die 'rooskleurige' toekomst.

stijl aan het front van werklozen. Niemand schijnt zich druk te maken over wat ons nu weer boven het hoofd hangt. Iedereen met vakantie en terecht, want dat zal volgend jaar ook wel niet meer mogen.

Ten eerste wordt de hele zaak in de dagelijkse pers behoorlijk doodgezwegen. Wat valt er ook voor boeiends te berichten over een zaak waarover alle partijen het in de kamer eens zijn. En journalisten hopen blijkaar ook meer geld in het loonzakje te zien, wanneer ze minder kritisch, minder zelfstandig hun werk doen.

Ten tweede gelooft niemand meer zo echt in de realiteerbaarheid van de 'nood'wetsjes, die uit Den Haag als 'crisisbestrijdings' maatregelen het land ingestuurd worden.

Fraudegevoelig is deze maatregel zonder meer te noemen. En zo denkt iedereen dat het wel zal mee vallen met die wet.

Bovendien heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten de heren in Den Haag al laten weten "geen medewerking te verlenen aan de ten uitvoerlegging van deze wet". Dit mechanisme is onderhand bijna traditie. Bij de behandeling van de Antikraakwet en de maatregelen tegen de voorouderdelers gebeurde precies hetzelfde. Ging het toen om de centen voor de technische invulling van die wetten, die de gemeenten eerst wilden zien voordat de doorvoering van de wetten zouden kunnen plaatsvinden, nu gaat het om de autonomie die de gemeenten willen behouden.

Ze dilden geen regionale toetstingscommissies, omdat anders aan het licht zou komen, dat juist de gemeentebesturen het grofst gebruik maken van de goedkope arbeidskracht van de 'vrijwilliger'.

Nauwelijks is de 'voordeurlers'korting van de baan of Den Haag komt met weer wat nieuws aan. Net klaar met het plaats van luit uit mijn achtertuin zie te weren. Ze willen komen gluren wat ik toch allemaal aan het doen ben. Mant werkloos zijn betekend voor hen nog altijd de grote vrijheid, waarmee wij niet in staat zijn om te gaan. Zij zullen dat allemaal wel even precies vertellen.

Een nieuwe wet! Op onbetaalde arbeid! De WOUW-te wouwi! De bedoeling, zo kunnen we in de inleiding lezen, is erg edel: er moeten regels opgesteld worden om de rechtspositie van vrijwilligers te verbeteren.

De uitwerking is katastrofaal. Want als uitkeringstrekker ben je niet alleen financieel afhankelijk van de staat; ook in je dagelijkse bezigheden word je nu beknót. Al het onbetaalde werk zoals afmassen op de baby passen, de tuin van de bureu onspitten of de boot voor de gezamenlijke zellvakantie schilderen; dat alles moet eerst precies bekeken worden door de overheden.

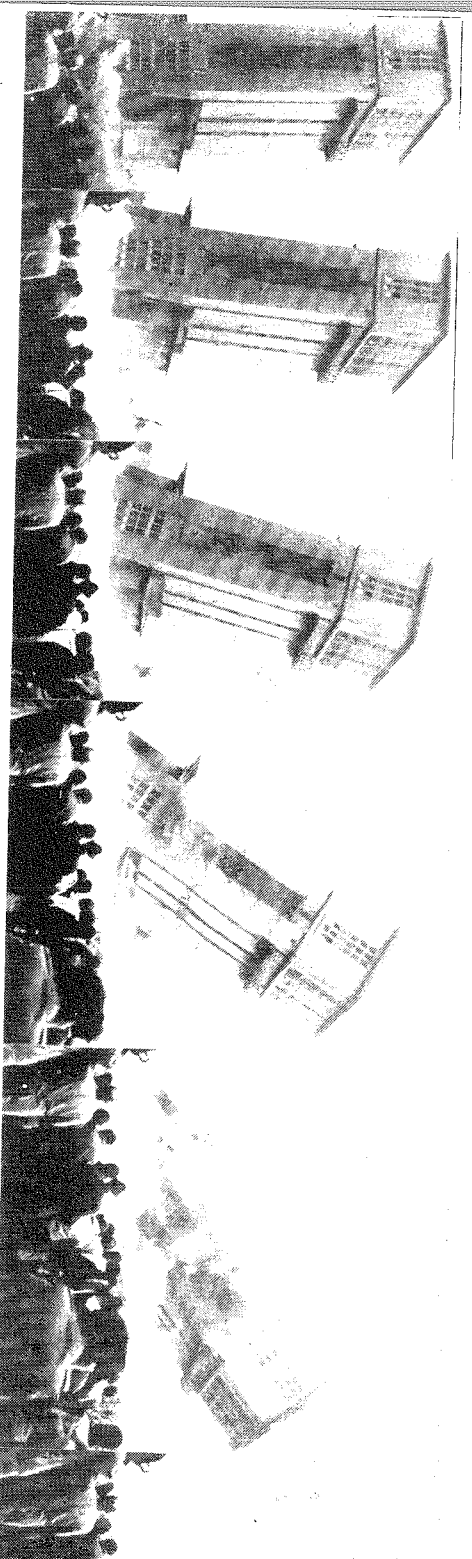
Hiervoor worden regionale toetstingscommissies in het leven geroepen. En die zullen wel even zeggen wat goed is voor jou, als arbeidskracht in de mottenballen, en voor de ekonomie.

Zwart werken mag dan al niet; maar nu willen ze ons het werk überhaupt gaan verbieden. "Voor je eigen voordeur, lekker in het zonnetje, met je handen op je knieën". Heel Nederland één bejaarden-tehuis met Lubbers als direktEUR.

De WOUW is wel het toppunt van bemoeizucht van de staat met het privéleven van de uitkerings-trekker. Privacy, dat bestaat niet meer voor mensen die de staat als 'droog'broodgever hebben.

Niet alleen hoe je woont willen ze bepalen en door meer of minder geld aantrekkelijk maken. Ook hoe je poept, neukt en 's morgens (of was het 's middags?) aan je ontbijt zit willen ze voor je uitmaken. En dat is allemaal voor de rechtzekerheid.

Toch is het verbaazingwekkend

boskoop

"DE VIJFDE KOLONNE"

De linkse boekhandel "De Vijfde Kolonne" uit Boskoop is voorlopig opgeheven.

Wij hebben anderhalf jaar in het pand van de drukkerij/uitgeverij De Woelrat gezeten. Helaas zijn we per 1 juli 184 genoodzaakt te stoppen. We moesten van de eigenaar uit het pand. Daar was juridisch weinig of niets tegen te doen.

Officieel waren wij een onderdeel van De Woelrat, en op naam van de Woelrat maakten wij de huur over. Deze huur bedroeg f70,- en was veel te veel voor een lekkend en bouwvallig pand. Maar goed, de eigenaar vond dat met het vertrek van de Woelratten naar Den Haag (inmiddels alweer naar Amsterdam) het ook afgelopen moest zijn met het verhuren van het pandje.

Wij hebben verschillende malen, mondeling en schriftelijk uitgelegd hoe wij erover dachten, en dat wij door zouden gaan met het gebruik van het pandje als linkse boekwinkel en als ontmoetingsplaats. Helaas vond hij het nodig te dreigen met een kort geding. Wij hebben ons toen laten informeren over onze kansen. Deze bleken erg klein te zijn.

De Woelrat zou vanwege haar omzet geen aanspraak kunnen maken op pro deo rechtshulp en wij hadden helemaal geen geld.

Onder dreiging van het kort geding hebben wij toen besloten om de eigenaar aan te bieden (met het mes op je strot) over een half jaar het pand te verlaten.

De laatste weken voor ons vertrek zijn we koortsachtig bezig geweest boeken, imboedel etc in te pakken en eventueel te verkopen. Daarnaast hebben we stoelen, boekenkasten e.d. gegeven aan de wereldwinkel in Maddingveen, die binnenkort een eigen pand gaat betrekken. Al het andere materiaal hebben we her & der opgeslagen.

In het laatste weekend hebben we nog een feest gegeven, waarbij de opbrengsten gebruikt zijn om onze schulden te betalen.

Op de dag van ons vertrek hebben we al onze agressie nog eens flink de vrije loop gelaten. We hebben de muren, vloer e.d. van het pand nog iets meer verfraaid. De eigenaar en zijn schoonvader konden dit allemaal niet zo waarderen maar, ach, daar hebben wij geen boodschap aan.

Wij zijn een linkse boekwinkel en een ontmoetingsplaats kwijt. Vaak werden er in het pandje actuele gebeurtenissen besproken, vergaderd, acties gepland, bier & frisdrank gedronken en geblowd.

De drie mensen van de oorspronkelijke vier hebben wel besloten om door te gaan. We blijven uitkijken naar een nieuw pand en eventueel kunnen we een aantal boeken neerzetten bij de jongerenbeweging verbonden met de FNV in Gouda.

Naast dit treurige bericht hebben we ook nog een positief bericht.

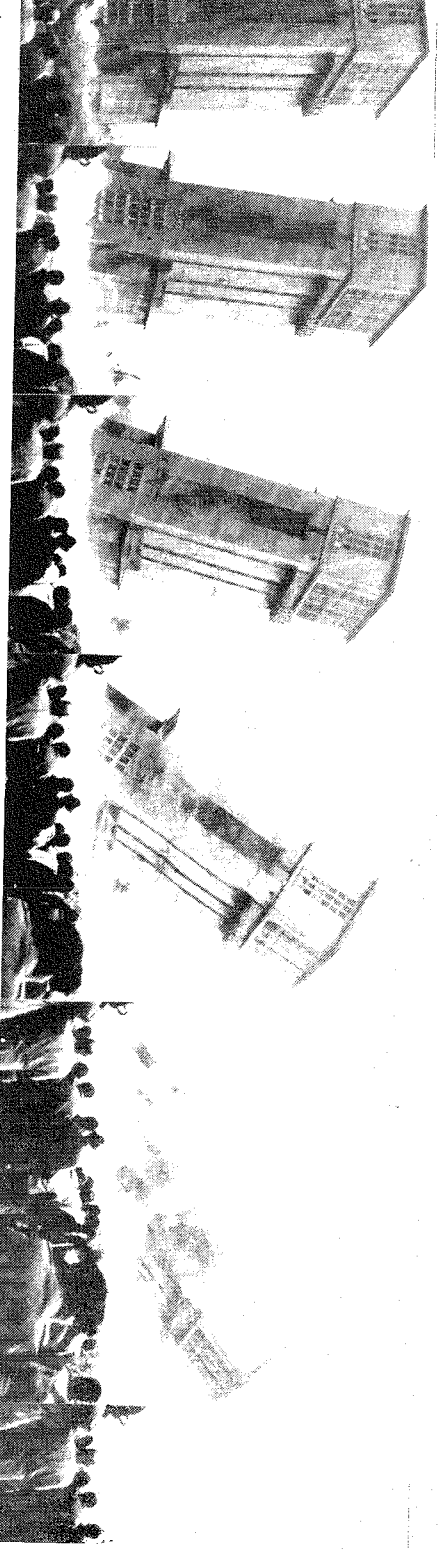
We hebben in de tussentijd naast de boekwinkel ook een socialistische uitgeverij op poten gezet. Kronstadt Kollektief genaamd.

We hebben nu al verschillende uitgaven zoals de posters "Alle varkens eindigen als hammen", "Why" en "Your country needs you" en last but not least een boekje van Toni Negri, "Krisis van de Staat". Deze zijn natuurlijk te koop bij de (goede) linkse boekwinkel.

Op het moment zijn we bezig met twee nieuwe uitgaven. "De Parijse kommune" met een stuk van Bakoenin en een stuk van Kropotkin. En een nieuw boekje van Negri "Sabbotage".

Zo zie je maar weer: ze krijgen ons niet klein. De strijd gaat door net zo lang tot de laatste kapitalist is opgehangen aan de dammen van de laatste burokratuur.

Kronstadt Kollektief
Postbus 141
Boskoop

Mijne heren

Bijgaand vindt u een kort opstel met de titel: "Het recht op betaalde arbeid".

Ik moet mij al sterk vergissen als niet een fors aantal van uw lezers op enigerlei wijze baat zou hebben bij het kennismaken van de inhoud.

Ik ben dan ook zo vrij u dit werkje ter plaatsing aan te bevelen.

HET RECHT OP betaalde

ARBEID

Het recht op betaald arbeid is de laatste jaren uitgegroeid tot één van de rechten van de mens.

Om voor mij onbegrijpelijke redenen mag dit recht zich in een e-norme, de afgelopen jaren vrijwel waardeloos gebleken, populariteit verheugen. (Argumenten van een dergelijke duurzaamheid doen onwillekeurig aan chantage denken).

Politieke opportunisten van vertelei pluimage ruimen sedert jaar 6 dag een fors deel van hun argumentatie in voor het evangelie van de "totale werkgelegenheid".

Vooral op spreekbeurten, waar niet zelden de stem stopt en de ogen vochtig glanzen bij de konsta-tering dat een x aantal werklozen in Nederland een onaanvaardbare, ja "onverteerbare" zaak is.

Na een geladen stilte die overgaat in nerveus en emotioneel gerochel uit de zaal, vindt de spreker dan zijn stem terug bij de rotsvaste overtuiging dat er maar één remedie is, namelijk..... Opgelucht en daverend applaus is zijn deel!!

Uit zaal A keert de toegesprokene huiswaarts in de overtuiging dat nog minder mensen nog goedkoper nog meer in nog meer uren in nog meer weken moeten gaan produceren om uit dit economische dal te geraken. Terwijl de inmiddels thuis gearriveerde luisteraar uit zaal B zijn vrouw vergeefs probeert wijs te maken dat iedereen 35 uur per week dient te gaan werken om een meer leefbaar economisch en sociaal klimaat te krefren in ons land.

In zaal C laat men onderzussen nog meer cocktails aanvrukken om met nog meer cijfers nog beter te kunnen aantonen dat de bouw van nog meer onbetaalbare en zinloze vialduken uiteindelijk goedkoper is dan een nuttige besteding van het niet-beschikbare geld.

Hier passen een milde glimlach, een beschaafde kuch aan de bolknak en een ferme teug rode port.

MAAR IK ZEG U DIT:

- Goed politiek gebruik wil dat elk argument na verloop van tijd 100% omkeerbaar is.
- Het gaat om de centen en om iets anders gaat het niet,
- Beroeepsbestuur korrumpert.

Wie weet wordt dit verhaaltje aanleiding tot een "brede maatschappelijke discussie".

Dat is altijd gezellig en veel minder duur dan het lijkt. Het levert een paar banen op en het goe-destijds de Haagse horeca een fikse injektie toedende, kan verstrekkende gevolgen hebben voor de werkgelegenheid in de verdere toekomst.

Wie weet?

Ik denk van niet.

Kornelîs Knoflook,
Den Haag.

Naschrift van het type dat tiept:

Een beetje nadenkende teen knoflook begrijpt dat er ook "mijne dames" aan dit blad meewerken! En een knoflook die stevig genoeg met tien tenen in deze wereld staat, zet even zijn eigen naam onder het artikel. Kornelîs Knoflook is een aardige alliteratie, maar net zo gezocht als Atlantis. (Aad)

LIEVE

ZWARTE

Het regionaal-distributieve ideaal van de Zwarte tegen de door het één na machtigste boek bewapende kakkerlakken, die op onbegrijpelijke wijze het respect maar vooral de angst van de niet alleen in het zwarte hart wonende mensen in de schoot toegeworpen krijgen, schijnt mij toe als een geestelijke miskraam van de 1ste orde.

De kontakt-verstevigende werking van de Zwarte resulteert gezien de verhalen, verslagen en mededelingen in een zelfs voor de overal instekende BVD-neuzen niet interessant bekrampen 'aanvallende' op deze verworpen diktatoriale democratie.

Het incidenteel bevechten van deze sociale en andere misstanden klinkt als een bijzonder aantrekkelijk en effectief bestaansalternatief, maar is gedoemd om tot St Juttemis geen vruchtbaar resultaat af te werpen, indien ook niet wordt erkend dat de onschendbaarheid (als gevolg van de huidige jurisprudentie) van de wijkgent af naar 'boven' een oorzaak voor verzet moet zijn in deze onnaarschijnlijke, maar toch bewerkstelligde maatschappijstructuur.

Dat de incidentele aktie op de nu eenmaal aanwezige op 'recht'ispraak gebaseerde maatschappij geen volwaardige en complete aanvval is, is, zonder deze akties te kort te doen, te wijten aan een gebrek van 'papieren' verzet (waar de Zwarte zo'n mooi alternatief voor zou kunnen bieden) tégen en aan de sterkte van het wetboek, welke zo slim gekonstrueerd is dat incidenteel verzet door diens inhoud zowel georganiseerd (opgevoepen) als 'bestreden' wordt.

De aktie is dan geworden tot legaal verspreide opium voor het volk. Want is het immers niet zo dat akties de oorzaak zijn van het bestaan en het optreden van ME's, GB0's enz, maar ook andersom?

Werk het aanklagen van die ene politiegent, wethouder of burgemeester een keerpunt in de mentaliteit van de Nederlander in de hand? Is de maatschappij 'in orde' wanneer de kruisraketten niet komen, er goede en betaalbare huizen genoeg zijn en er op dienstweigeren geen straf meer staat?

Goh, wat staan we dan dicht bij het paradijs!

Eindhoven, Zyklon Bernard

do 6 sept. 20.00 u

BENEFITKONSERT VOOR BRITSE MIJNSTAKERS

20

blauwe aanslag buitenom 214 de haag

Op Weg naar

Mijn troosteloosheid was het enige dat van mij over was, na mijn verdriet. Het achtervolgde mij niet maar dwong mij toch de straat op.

Een kilometer koopkeizer is lang. Mijn voeten begonnen zeer te doen en voor een bijbelkloos rustte ik uit. Er lag een steen op straat die ik oppakte. Alleen uit verveling, of beter: moedeloosheid. Ik was nog steeds op zoek. De steen bood me wat afleiding. Er zaten kleine, concentrische krasjes in; afgedruken van schaaldierfjes. Fossiele resten van al eeuwen ondergespoeld leven, te vinden in Leidens langste winkelstraat. Als je maar goed kijkt. Ik overwoog wat ik met die steen kon doen. In ieder geval niet zomaar weggooien.

Een surveillerende agent bracht wat klanken uit om mij te vragen wat ik met die steen moest. Ik zei dat ik mijn eigen wetten probeerde te vinden. Hij ging hier niet op in, maar trachtte me, zij het onopvallend, een verhoor af te nemen. Hij vroeg mij uit over mijn geboor-

teplaats en over allerlei onbeduidende data, maar de vraagstelling was onverschillig, ballerig en ik sprak hem niet tegen. Omdat ik geen zin had te wachten tot zijn argwaan verdwenen was, stopte ik de steen bij me en verliet mijn plaats. De agent liet ik vooralsnog onaangedaan achter.

Een doel om naartoe te lopen had ik niet. Maar Leiden ligt dicht bij de zee, als tranen bij het water. Dus liep ik door richting strand. Het pad erheen was lang. En onwillekeurig nam ik niet de kortste en makkelijkste weg, maar zag het water verdwijnen en weer tevoorschijn komen achter de duinen, die hoger leken te worden naarmate ik dichterbij kwam. De laatste dunenrij voorbij passeerde ik tenslotte de vloedlijn. Ik liep verder, langzaam nu. De steen schrijnde tegen mijn been. Om de pijn te verlichten stopte ik.

Ik keek naar beneden en zag dat het vochtige zand onder mijn voeten verdroogde. Deze ongerijmd-

heid bracht me aan het denken. Iets zei me dat als ik op zoek zou gaan naar een logische verklaring voor alles dat onlogisch is, zoals een wet, ik zou eindigen op de plaats waar de zon in zee verdwijnt, zonder haar gevonden te hebben.

Toch moest ik het in ieder geval proberen. Wie kon me tegenhouden? Ik besefte allang dat Jezus maar een oplichter was. Een mens bestaat gewoon uit water. En zee-water is zwaarder dan gewoon water: op de Dode Zee blijven mensen drijven! Meer kon hij niet. Maar lopen op water kan je pas als je vrij bent.

Ik haalde de steen uit mijn zak. Om niet te zinken moest ik mij van die ballast ontdoen. Even aarzelde ik nog: die ballast kon de steen der wijzen zijn. Toen nam ik een aanloop.

De steen zeilde over de golven weg alsof hij nooit zou zinken. En in al mijn optimisme liep ik de zee in.

A.A. Kapotsk

mijn eigen Wet

KRISIS OF REVOLTE ?

Alsof 'de Beweging' niet allang aan het ineenschrompelen is tot een soort straat-theater door een groepje overbekende en zorgvuldig in het leeryt en groene zeep gezette model-aktievoerders, schieten de bewegingsblaadjes nog steeds als paddestoelen uit de grond. Na eerst Drift te zien verrijzen uit de as van De Onderste Steen, bleek, voor buitenstanders onverklaarbaar, ook de Onderste Steen weer te beginnen, zij het met een totaal andere redaktie. Ondertussen gaat Springstof vrolijk door met aktie-informatie, niet geheel ten onrechte gezien de inhoud van de andere twee. Zo blijkt er ook nog een, ongezochte, markt te zijn voor de Zwarte, met wat meer achtergrond en informatie uit de regio, waarmee de regio zich gelijk tot Utrecht uitstrekt.

Wie schetst onze verbanding in Springstof een aankondiging aan te treffen van weer een nieuw blaadje, REVOLTE geheten, met een doelgroep en doelstelling die sterk aan De Zwarte doet denken. Nou hebben we nooit veel redakteuren in Utrecht kunnen vinden, maar lezers des te meer. Je zou dus kunnen verwachten dat schrijffrage lieden eens wat opsturen, of een stadsredaktie vormen, daar draaien onze persen tenslotte voor, en dan wordt 't nog gelezen ook. Maar goed, stuur het produkt dan maar op, drukken wij het wel af voor de regio. Voor wie de Zwarte te ver weg is, is er nog plaats in de redaktie van REVOLTE, telefoon: 030- 941255.

UTREG

"De Wouten" te koop

In Utrreg is sinds augustus een brochure te koop, 60 bladzijden dik voor 1 piek, over de organisatie en werkwijze van de Utrege politie, de Wouten. Tips en informatie voor aktievoerders dus. De opbrengst is voor het steunfonds utrege zelfwerkzaamheid i.o.(misschien kan iemand eens voor de zwarte opschrijven wat dat fonds gaat doen, lijkt me leuk). Te koop bij de Rooie Rat.

Sleep-inn Utrreg

Sinds half augustus heeft Utrreg een eigen sleep-inn aan de Lepelenburg. Er wordt koortsig overlegd om dit snurkhuys ook na de introductieweken open te houden. Voorlopig loopt het al storm met slapers, en zijn er nog mensen nodig er 1 vaste nacht per week willen werken (van 8 uur 's avonds tot 11 uur 's morgens). Kom even langs als je zin hebt. Wij worden graag op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen Utrreg..

"Het Utrege nieuws is ditmaal grotendeels afkomstig van onze kollegae van SPRINGSTOF."

DE GROTE LEEGTE,

Sinds een jaar is de boekhandel in de Blauwe Aanslag in een nieuwe opzet bezig. In die tijd werd er besloten om er een kollektief informatiecentrum van te maken voor allerlei buiten-parlementaire bewegingen, en met de opbrengst ook zelf, als kollektief van medewerkers, actief aan informatie, advies en ondersteuning te gaan werken. Het doel is niet loonvormend te worden of winst te maken, al het geld wordt gebruikt om de akties en initiatieven vanuit de verschillende groepen te ondersteunen, en er eigen publikaties, aktiemateriaal, bibliotheek en archief mee op te zetten.

In een jaar is er een hoop gebeurd. De verkochte publikaties omvatten inmiddels enkele tientallen organisaties, en daarnaast ook steeds meer boeken van vooral kleine uitgeverij.

Naast de boekhandel is er nu een drukkerij, de Bijstand, en een regionaal blad als nieuws- en discussieplatform, 'De Zwarte', waarmee nauw samengewerkt wordt.

In samenwerking met koffiehuis Blau, onze burens, is er een reeks abonnementen op vrije bladen opgebouwd als informatie-service, waarvan tevens een archief wordt bijgehouden. Daarnaast is er in het afgelopen jaar een kleine bibliotheek opgebouwd, die nu zo'n 300 titels omvat, gedeeltelijk histories, niet meer verkrijgbaar materiaal, gedeeltelijk aktueel.

De 'winst' waarop dit alles draait komt vooral uit de verkoop van 'aktiemateriaal': buttons, posters, stickers, tasjes en meer van die versiering.

Het streven om ondersteunend te werken voor alles wat leeft bij de verschillende groepen begint al meer vorm aan te nemen. De informatieve funktie naar 'buiten' toe, naar geïnteresseerden, sympatisanten en kritiese volgers, leraren en leerlingen die zich met één van de onderwerpen bezighouden, is nog niet zo best uit de verf gekomen. Een eigen ingang voor de winkel, 'normalere' openingstijden (voortaan van dinsdag tot/met zaterdag van 1 tot 6 uur), en bredere publiciteit zullen de drempel wat verlagen.

de haag

In de Grote Leegte zijn de volgende tijdschriften te koop:

- De Zwarte
- Bluf!
- De Vrije
- Katijf
- Vrouwentongen
- Koekrand
- Anti-Mil.Tijdschrift
- Totaalweigernieuwsbrief
- Kristal
- ASSW
- AFdruk
- Gramschap
- Recht voor Allen
- Direkte Aktion
- Vrij Tekenen
- Okazie
- De Knipselkrant
- Marge
- Theatuba

meer dan een boekh.

ter inzage liggen:

- Vrouwen Weekblad
- Vrouwen Nieuwsbrief
- Vrouwenkrant
- De Verkeerde Krant
- Petroliehaven (Rotterdam)
- De Rooie Arnhemmer
- Info (Groningen)
- Haagse Stadskrant
- De Groene
- VeeDee (dienstweigerkrant)
- Afval (miljeu)
- De Kleine Aarde
- Twaalf Ambachten
- Schep- berichten
- Gek'coit (psychiatrie)
- Het Kultuurbaar (R'dam)
- Kwartaalschr. v. Privacy
- Vredesaktiekrant
- Wordt Vervolgd (Amnesty)
- SJOW (Jeugdwelzijn)
- Geweldloos Aktief
- Nieuwe Strijd (OVV)
- De Waarheid
- Kinderstem
- Socialisties Zelfbeheer

EEN GROTE & EEN KLEINE AKTIE

osl-kraam

Elk jaar wordt in Leiden een introductieweek georganiseerd voor de nieuwe studenten om ze 'wegwijs' te maken in Leiden'. Vast onderdeel daarbij is een informatie-markt, waar gewoontegetrouw ook altijd het OSL staat.

Ook dit jaar zou er weer een OSL-kraam komen, ondanks dat tegen de aanwezigheid er in 1982 spontaan handtekeningen werden verzameld en er in 1983 een blokkade van de stand was.

De organisatoren van de week en de markt -de Enige Leidse Com-

missie Introductiedagen (El Cid)-verdedigden zich steeds met de opmerking dat het OSL een democratische groepering zou zijn. Door al het rumoer rondom de aanwezigheid had de huidige El Cid-commissie dit jaar het College van Bestuur van de universiteit gevraagd wat die ervan vond. Volgens het College kon het OSL door de beugel, het OSL mocht komen en de El Cid-commissie meende de verantwoordelijkheid op het College van Bestuur te kunnen afschuiven.

Eén van de commissieleden ging zelfs zo ver, dat hij zei dat ook de CP mocht komen als het College dat goed zou keuren.

De Leidse Studentenbond (LSB)

probeerde nog via de universiteitsraad de komst van het OSL tegen te houden, maar dat ging niet door -de meerderheid is daar nogal rechts.

vreedzame blokkade

Omdat het OSL-standje niet zonder meer op de markt zou mogen staan, werd een vergadering georganiseerd waar zo'n dertig alternatieve groeperingen op af kwamen, die in eerste instantie besloten een alternatieve markt te houden en de El Cid-markt te boycotten. Maar omdat er een aantal van hen bang waren, dat dat minder belangstelling van de nieuwe studenten

VOOR EEN SCHOON GEWETEN

& TEGEN MEELOPERS

zou opleveren, ging dat niet door.

In plaats van een alternatieve markt zou men gewoon op de El Cid-markt gaan staan, de OSL-kraam blokkeren en stencils uitdelen. Maar vooral vreedzaam: niemand zou verhinderd worden bij de OSL-stand te komen en het OSL zelf zou ook geen haar worden gekrenkt. Door het netjes aanschaffen van brochures e.d. zou bewijsmateriaal voor een mogelijk proces worden verzameld.

Eigenlijk was het ook niet de bedoeling dat er pers bij zou komen, dan zou de aandacht maar op het OSL worden gevestigd en daarvan zouden vooral zij profijt hebben (dit ging niet door omdat het uitlekte).

Kortom een aktie om de eigen handen in onschuld te kunnen wassen. Of, volgens het stencil dat werd uitgedeeld: "Het zou vreemd zijn wanneer niemand protesteerde tegen de deelname van het OSL aan de El Cid-markt 1984. Ondermeer door de uitgave van dit schrijven maakt een grote groep verschillend soortige organisaties bezwaar tegen de ideeën die de als ultra-rechts te beschouwen groep uitdraagt".

direkte aktie

Niet iedereen zag dit zitten. Inplaats van voor de OSL-kraam te staan en te hopen dat iedereen de andere kant uit zou kijken, ontstond het plan om het El Cid-kantoor te bezetten, omdat zij verantwoordelijk waren voor de komst van het OSL: zij lieten het OSL komen (en kunnen dan als ze nattigheid voelen advies vragen aan het College van Bestuur, dat officieel de eindverantwoordelijkheid draagt). Door het OSL te laten komen, is de El Cid-kommissie medeverantwoordelijk aan de opkomst van fascistoïde groepen als het OSL (en zonder hulp van derden was het fascisme voor de oorlog ook nooit zo ver gekomen).

Met de bezetting zou ook duidelijk worden gemaakt, dat opkomen van het fascisme meer oorzaken heeft dan alleen het bestaan van groepen als OSL, Cp enz. En ook al schoof de El Cid-kommissie de verantwoordelijkheid af op het College van Bestuur, hun persoonlijke verantwoordelijkheid blijft.

Een uitspraak als dat de Cp met de zegen van het College ook zou mogen komen, klinkt te sterk naar: BEFEHL IST BEFEHL, waaraan een wat al te naargeestige gaslucht hangt.

Omdat bovendien het kantoor het zenuwcentrum van de El Cid week is, waar allerlei dingen worden geregeld, die als ze niet kunnen worden geregeld in het honderd lopen. leek een bezetting & het platleggen van de werkzaamheden een beter geëigend middel om de El Cid-kommissie met de neus op de feiten te drukken, dat het OSL sjit is en El Cid medeplichtig. De OSL-kraam zou altijd nog een behandeling kunnen krijgen.

shockproof

Toen 's ochtends op 17 augustus er maar een paar mensen bij het verzamelpunt voor de bezetting kwamen opdagen, gingen zij ook aanvankelijk maar naar de markt -kijken wat daar nog te doen viel. Daar bleek niet alleen het OSL te staan.

In tegenstelling tot andere jaren was er een grote verscheidenheid extreem-rechtse groepen aanwezig. Naast een shockproof kraam van het OSL die, op het ergste voorbereid, bijna alleen oude vergeelde folders en zorgvuldig in plastic verpakte stropdassen hadden, die allemaal met punaises aan de stand vastzaten, waren er ook kramen van de Nederlands Zuid-Afrikaanse werkgemeenschap ("I love South Africa" en voor "gescheiden ontwikkeling"), de ondergrondse kerk ("Was Karl Marx een satanist?"), Jason (Jeugdorganisatie van de Atlantische Commissie, voor meer kernwapens), de Federatie voor Wereldvrede (van de Koreaanse wapenhandelaar Moon) om er een paar te noemen.

Ook al was het OSL-kraampje nog zo verwoest, het zou in het niets zijn gevallen bij de grote hoeveelheid aanverwante artikelen die nog zouden overblijven. Bovendien: de El Cid-kommissie leek wat al te ijverig zijn geweest.

Op de markt bleken genoeg mensen te zijn die deze overdosis te ver ging. Het El Cid kantoor werd alsnog bezet door vijftien mensen, terwijl op de markt een stuk of vier de bevelen van de 'dertig groepen' uitvoerden: twee stonden met een spandoek "nooit meer oorlog/nooit meer oud strijders" een meter voor de OSL-stand, zodat niemand gehinderd zou worden en er werden stencils uitgedeeld, waarin men zich distancieerde van het OSL.

Het Leids Dagblad zat er niet zo ver naast toen het de uitwerking van de aktie op de markt als een rode lap op een stier beschreef. Al werd er wel tegenpropaganda gemaakt met stencil & spandoek, het werkte vooral als lokkertje voor de OSL-kraam.

gijzeling?

Intussen werd op het El Cid-kantoor gezellig koffie en thee gedronken met de aanwezige El Cid-medewerkers; mensen die opbelden kregen alleen te horen dat en waarom er werd bezet, mensen die langs kwamen werden (op een paar schrijvende gevallen na) ook niet geholpen.

Pas na een uur verscheen de overspannen voorzitter van de El Cid-kommissie, die meteen maar de kit had opgetrommeld (dacht zeker dat het een gijzeling was). Buiten stond achter een muurtje een blik kit klaar en met haar mee naar binnen kwam Jan Nap, het progressieve gezicht van de Leidse smeris, en de plaatselijke PID-er (om zijn kaartenbak bij te werken) de rust verstoren.

Al snel ontstond er een discussie tussen de bezettersters en de langzamerhand toestromende El Cid-kommissieleden. De kisten dropen af en na een tijdje zagen een aantal kommissieleden in dat er toch iets niet klopte met hun beleid en dat ze hun persoonlijke verantwoording niet kunnen ontlopen.

Er werd overeen gekomen, dat de bezetting zou worden opgeheven, wanneer El Cid daarover een verklaring zou opstellen, die verspreid zou worden. Uiteindelijk werd dat een verklaring van drie kommissieleden (de andere twee wilden niet ondertekenen): "Het feit, dat instellingen zich op de El Cid-infomarkt presenteren, wil niet zeggen dat wij achter hun doelstellingen staan. Wij zijn tegen iedere vorm van racisme en diskriminatie in welke vorm dan ook..... Wij geven verder toe dat wij er goed aan hadden gedaan ons eerder dan nu pas te distantiëren van groeperingen als het OSL en de NZAW e.d. Met het oog hierop zal duidelijk zijn, dat de El Cid van volgend jaar zich zal moeten herbezinnen op deze infomarkt". De bezetting werd daarna opgeheven.

opportunisme

Naderhand kwam de LSB, de moeder achter de aktie op de markt met een persverklaring, waarin van een "aktie uit twee delen" werd gesproken: het ene deel op de markt het andere deel bij El Cid. Dit, terwijl zij en andere groepen de avond ervoor hadden gezegd zich te zullen distantiëren van idere verdergaande, direkte aktie. En sowieso niet begrepen waarom er bezet zou gaan worden ('wij voeren toch al aktie?').

Toen bleek dat de bezetting los van iedere organisatie meer had opgeleverd dan een uitgebreid voorbereide 'brede' aktie van 'dertig groepen' (die op de markt bleek te bestaan uit zo'n vier mensen en een lijst met namen en afkortingen), was de LSB wel zo opportunistisch om te proberen de autonome bezetting een (mede door hen) georganiseerd vernisje te geven en zo hun fustrerende posten voor het OSL-kraampje wat op te vijzelen.

Hierbij komt nog dat het natuurlijk pijnlijk is, wanneer van dertig organisaties vier mensen verschijnen en van geen enkele vijftien.

Het laatste woord over de aanwezigheid van het OSL en al die andere enge klupjes is nog niet gesproken. In ieder geval had de NZAW niet mogen komen, omdat er een besluit van de universiteitsraad is tegen (ondersteuning van) apartheid door de universiteit. Er zal nog wel heel wat afgezeken worden in raden en commissies, maar de kans dat OSL en konsorten volgend jaar weer op de El Cid markt komen is in ieder geval een stuk kleiner geworden.

Een Leidse ongeorganiseerde

Dit is de tekst van een pamflet dat op het ogenblik in Nederland verspreid wordt.

Een verslag van de koffieplukbrigade 'Basta', die van half december '83 tot eind februari '84 in Nicaragua is geweest is nu in boekvorm verschenen. Het geeft niet alleen de ervaringen van het koffiebonenplukken weer, maar ook worden de diverse organisaties in Nicaragua beschenen.

Al met al een zeer interessant boekwerkje, temeer omdat van de tien piek die het boekje kost, de helft rechtstreeks ten goede komt aan de 'Ordo Verde'.

Verder is het natuurlijk idioot dat de contra's een kompleks vernietigen dat landelijk niet van economisch belang is. Daarmee uitsluitend de mensen van de coöperatie benadelend.

Een aantal mensen van de brigade wil gaan helpen met de wederopbouw van de boerderij. Ook worden de huizen van de leden van de coöperatie om de boerderij heen gebouwd; nu liggen die huizen nogal verspreid. Zodat het een verderdigbaar geheel gaat worden (een zogenaamde asentamiento).

De reis- en verblijfskosten betalen de mensen zelf, maar voor het materiaal (cement, stenen, gereedschappen) wordt nu gepoogd f10.000,- bij elkaar te krijgen.

Vandaar de vraag om in grote getale de boekwinkels DE ROODE HOND, Witte de Withstr 35 DE GROTE LEEGTE, Buitennom 216a te bestormen om daar voor f10,- het verslag van de brigade aan te schaffen.

Echte solidariteit hoeft niet duur te zijn.

VIVA LA REVOLUCIÓN

Waarom willen de mensen van de brigade 'Basta' koste wat het kost de wederopbouw van 'Ordo Verde' bereiken?

Ten eerste omdat we daar zeven weken lang hebben gewerkt (toen was 'Ordo Verde' nog een staatsbedrijf. De boerderij is pas een aantal maanden geleden aan de arbeiders 'gegeven', waarmee het een coöperatie is geworden). Gedurende die zeven weken hebben we intensief daar samengewerkt en -geleefd en hun vriendschap en enthousiasme heeft een behoorlijke indruk op ons gemaakt.

benefiet

Woensdag 19 september is er in het Amsterdamse Paradiso een benefiettoestand.

Er zal worden opgetreden door:
BRAM VERMEULEN & THE DUTCHIES
Aanvang om ± 14.00 uur

de zoveelste verwoesting

Op 13 juli j.l. is de in het Noorden van Nicaragua gelegen Coöperatie Oro Verde ("Groen Goud") aangevallen door contrarevolutionairen en compleet in de as gelegd. Het complex verschafte bestaansmogelijkheid aan ongeveer 300 mensen. Door de verwoesting is die bestaansmogelijkheid weggevallen.

De afgelopen winter hebben wij met 16 Nederlanders geholpen met de koffieoogst op Oro Verde. We hebben er zes weken geleefd. Vandaar dat dit bericht hard bij ons aankwam, temeer omdat een vriend van ons tijdens de aanval vermoord is. Ook weten we dat de mensen zijn geëvacueerd naar de dichtstbijzijnde stad Esteli. Daar zitten ze opeengepropt in een schooltje, te wachten op geld en materiaal om weer aan de slag te kunnen gaan. Zonder boerderij en machines kunnen de koffieboeren niet verwerkt worden. In Nicaragua is het geld niet aanwezig. Daarom willen we proberen om via deze oproep geld bij elkaar te krijgen.

Brigade Basta

Gironummer Nicaragua Komitee 3580163
o.v.v. Koffieplantage Oro Verde

reformist chloroformist feesten

Laten we wat leren uit de geschiedenis. In de Middeleeuwen waren er meer feestdagen dan werkdagen. Met de industrialisatie kwam de sjacherijn en andere kwaadaardige nevenefekten. Feesten helpt tegen:

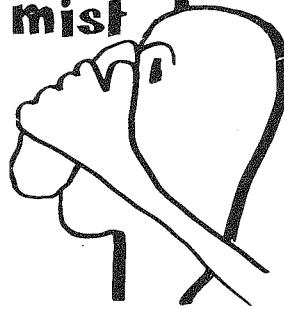
- aftakelende eenzaamheid
- toenemende starheid
- manische depressie
- semi-intelektueel ge-OH
- besmettelijke sjacherijn
- bekrompen vooroordelen
- ontgoochelende overfixatie
- beklemmende dogmatiek
- onbeholpen frustraties
- toenemende burgerlijkheid
- verworpen verhoudingen
- geestelijke vermoeidheid

Laat ons feesten ter algehele opmontering van de 'beweging', ter voorkoming en inperking van het voorgaande.

Hoogachtend
Uw behandelend
geneesteamtandem

DELEET

reformist chloroformist

za 15 t/m zo 23 september
kampeergelegenheid:
het CLD, Delftweg 81 te
Rijswijk (net buiten Delft
aan de Vliet)

Eerste feest:

za 15 op Nomade, met de buurt
Rotterdamseweg 51

Voor het verdere verloop:

let op affiches.
Indien nodig tel 015-145798
vragen naar Guido of
015- 140226 Kees.

met grootbeeld-filmprojectie.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN SUBVERSIEVE ZAKEN

In de tijd van de Dodewaard-blokkades heeft kollektief Rampenplan de aktie "Atoomvrijstaat" opgezet.

De bedoeling was een stuk land aan te kopen bij Dodewaard of één van de andere kerngeweld objekten in Nederland. Nu de plaatsing van kerncentrales en kruisraketten steeds dreigender wordt wil men de akties hier op gaan richten.

Om zo snel mogelijk een stuk land te kunnen aankopen worden 2000 obligaties uitgegeven. Deze moeten gezien worden als een renteloze lening. Als er voor 1987 geen land is aangekocht krijg je je geld terug.

Is dat wel het geval dan zullen er elk jaar een aantal worden uitgeloot.

Je kan de obligaties bestellen door overmaking van f100,- op: postgiro 4385704 van de TRIODOSbank te Zeist onder vermelding van: Atoomvrijstaat Amsterdam, bankrekeningnummer 21.21.33.527

Telefonische informatie:
020 - 123995 & 716561
Postbus 80159, 1005 BD Amsterdam

Officiële opening van de Klos:

krijgt leiden een park voor volksvlijt

In de eerste Zwarte stond al een stuk over het Leidse werkproject de Klos (onder de titel "de Leidse Ziekenboeg de Klos? blz 18 & 19). Daarin was sprake van de eerste twee panden die de groep werklustigen betrok en over de onderhandelingen met de gemeente die nodig waren voor de groep in het derde en voorlopig laatste pand, de Harteveld, aan het werk kon.

Intussen is er veel gebeurd. De Klos is bij de onderhandelingen de gemeente tegemoet gekomen (niet iedereen was het hiermee eens, maar "samenwerken is belangrijker dan politiek maken met de gemeente") en heeft van de gemeente de voormalige Harteveld-fabriek aan de Langegracht gekregen, onder de voorwaarde dat ze de benodigde bouwmaterialen 'terugverdienen' door zelf de (ver)bouwwerkzaamheden te verrichten.

In mei was het meeste werk gedaan, maar met de afwerking werd niet zo'n haast gemaakt. De meeste mensen waren tenslotte niet bij de Klos gegaan om voor de gemeente te gaan zitten bouwen, maar om in hun eigen werkplaats aan de gang te gaan.

Al met al zal het gebouw op 9 september klaar zijn voor de (jawel!) officiële opening, met borrel. Daarbij wordt ook de tentoonstelling 'bouwgeluiden' geopend, die tegelijkertijd iets laat

Barrier - Barrier - Barrier - Barrier

Barrier beschermt mensen en objekten tegen iedereen die stoort en binnendringt

De afschermdraad Graepel-Barrier is een snelle, ongecompliceerde oplossing als het er om gaat, indringers en aanvallers af te schrikken of af te weren. Prikkelband en spiraaldraad van Graepel beschermen mensen en gebouwen, installaties en inrichtingen tegen nieuwsgierigheid, spionage, terreur, sabotage en aanvallen. Vraag onmiddellijk offerte aan.

Graepel-Barrier - de zekerheid van de rol

Graepel - gestanztes und verformtes Blech
Friedrich Graepel AG, Stanz- und Preßwerk
D-4573 Löningen, Telefon 054 32/850, Telex 9 44 325

zien van de verbouwing en van de verschillende bezigheden van de Klos.

Iedereen heeft zijn/haar eigen bijdrage geleverd aan de tentoonstelling, in de vorm waarin zij/hij binnen de Klos aan het werk is. Textiel/zeefdruk/foto's/geluid enz. Het maken van de tentoonstelling is een goed voorbeeld van het functioneren van de Klos: vanuit verschillende invalshoeken samen iets tot stand brengen.

De mensen van de Klos hadden allemaal bepaalde plannen en zijn bij elkaar gekomen met het idee dat ze die beter kunnen uitvoeren als ze samen, elk op haar/zijn eigen manier eraan werken.

Op deze manier wil de Klos een alternatief bieden voor het werkgelegenheidsbeleid van de gemeente waarbij de nadruk op het loonvormende, konkurentieaspect ligt.

Mensen die met plannen voor een eigen werkplaats rondlopen kunnen door de Klos worden aangemoedigd om erbij te komen. Je hoeft geen huur per m² te betalen, maar een bijdrage aan de koöperatieve vereniging, die lager wordt

als er meer mensen gaan meedoen.

Kortom, het gaat best goed met de Klos. Het enige vervelende is, dat op de plek van de inmiddels afgebroken Ziekenboeg (de vorige huisvesting van het autonome werkproject de Klos) zou verrijzen, van de baan is; je raadt het al, de poen is op.

Of was dat park een smoes om zo het werkproject te laten doodbloeden? Is er misschien ergens een autonome ('onorganiseerde') plantsoendienst en krijgt Leiden dan toch nog zijn (haar?) Park van Volksvlijt?

Opening van de Klos, tentoonstelling & borrel:

Zondagmiddag 9 september,
Harteveldfabriek (hoek Zandstraat/
Langegracht, bij de Aldi)

*Er komen nog posters met de preciese tijd.

ROMEINS DEJA VU

Het nieuws van elf uur
wordt weggedrukt door
radio Telstar met de
(te gekke) nieuwste hit
van Duran Duran

De politiek in
De Volkskrant
ligt, onzichtbaar
diep verscholen
tussen de hopen
medailles van L.A.

Gelaten wachten we
op keizer Nero
om een laatste
boterham
te roosteren

HELD

De alles lamslaande hitte
kon de ijscoman er niet
van weerhouden met zijn
kar de boeren, burgers &
buitenlui op te gaan,
zoals een ijsbreker zich
niet door wat vorst
op stal laat houden

Overlopend van bewondering
sleurde ik mijn doorweekte
botten bijeen & volvoerde
de moeizame tocht
naar de kroeg

Soms
verzet ik bergen
om de armen van Bacchus
weer om mij heen
te kunnen slaan

Ik ben een held
in mijn gewontes &
een vaatdoek
in de morgen

SPAARVARKENS

Het sluitingsuur der kroegen
brengt nauwelijks nog licht
in de oogluikende duisternis
Opvallend weinig zon voor de
tijd van het jaar, deze nacht
De bars zijn uitgemolken &
de breinen zwaar beneveld

Alle argumenten ballen zich
samen in het stompzinnig staan
der gemeentelijke parkeermeters;
korrupte vrijplaatsen voor wie,
tegen betaling, zijn gasbrakende
troebele blik gestald wil zien

Pegels omzeilen parkeerverboden
De direktie stelt zich niet
aansprakelijk, zoals direkties
altijd te bescheten zijn om
enig verantwoordelijkheidsgevoel
aan de dag te leggen

En weer zijn het de hemelbestormers
die initiatieven moeten ontplooiën
Een luttele lijdensweg later
liggen de meters, onvrijwillig
maar in volkomen overeenstemming
met de sociale gewoonte van
het moment in rij op één oor

Het daglicht brengt de slaven
van gemeentewerken met
schop & stamper om de
politieele spaarpotten
weer tot het verdorven
leven te brengen

(Da capo)

Deze en nog vele andere gedichten
staan in de bundel
"ALLEEN IN BAD"
die vanaf half september te koop
zal zijn in de boekhandels
De Grote leegte & De Roode Hond

Je kan hem ook thuisbezorgd krijgen;
Stort acht piek op:
postgiro 244022
t.n.v. Uitgeverij AUL
Leidschendam

Vergeet vooral niet te vermelden:
"ALLEEN IN BAD"

Van 24 tot 30 september wordt er in Venetië een internationale anarchistische ontmoeting gehouden.

De bedoeling van deze week is geen conferentie, maar een samenkomst voor de internationale anarchistische 'beweging' in informele sfeer.

Het kan een gezamenlijke intellectuele onderneming zijn, daar het centrale element een conferentie & studies behelst.

Maar er vinden ook andere activiteiten plaats, waar mogelijkheid is tot eten, drinken, praten etc.

Het programma voor de week is:

PLENAIRE SESSIES

De staat en anarchie

RONDE TAFEL DISKUSSIES

Het 1984 gebeuren
"Realkommunisme"
Feminisme en anarchisme
De praktijk van zelfbeheer
De arbeidersbeweging;
libertair, revolutionair
Levend anarchisme

SEMINAIRS & DISKUSSIEGROEPEN

Massa-media en libertairen
Kommunikatie
Opleiding & vrijheid
Kultureel imperialisme
Psycho-analyse & maatschappij
Sociale ekologie
Welke revolutie?
Stadsoorlogen
Latijns Amerika
Internationale uitbuiting
Eurosocijalisme
Oorlog & vrede

Er is een simultane vertaling (voor de plenaire zittingen en ronde tafel discussies) in Italiaans/Engels/Frans en mogelijk ook in Duits en Servo-kroatisch. De huur voor zo'n vertaal walkman is 5000 lire per dag (dat lijkt veel, maar een lire is geen fuck waard).

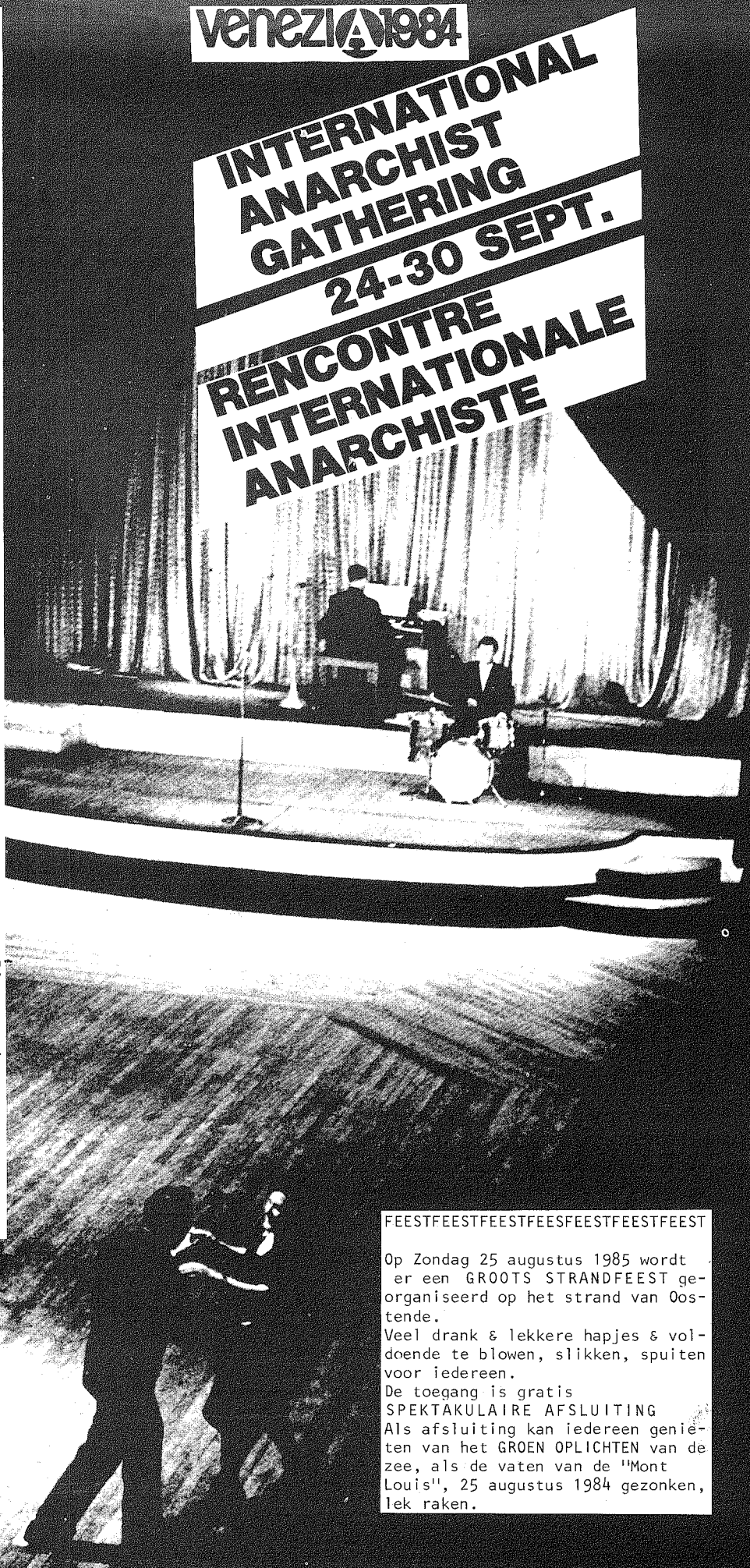
Meer informatie is te krijgen:

CENTRO STUDI LIBERTARI
G. Pinelli C.S.L.
Viale Monza 255
1-20126 Milaan
Italië
(telefoon 2 - 257 40 73)

VENEZIA 1984

INTERNATIONAL
ANARCHIST
GATHERING
24-30 SEPT.

RENCONTRE
INTERNATIONALE
ANARCHISTE

FEESTFEESTFEESTFEESTFEESTFEESTFEEST

Op Zondag 25 augustus 1985 wordt er een GROOTS STRANDFEEST georganiseerd op het strand van Oostende.

Veel drank & lekkere hapjes & voldoende te blowen, slikken, spuiten voor iedereen.

De toegang is gratis
SPEKTAKULAIRE AFSLUITING
Als afsluiting kan iedereen genieten van het GROEN OPLICHTEN van de zee, als de vaten van de "Mont Louis", 25 augustus 1984 gezonken, lek raken.

den haag

Sosjale Joenit
(aktie, hulp & infocentrum voor
jongeren in krisissituaties)
Juff Idastraat 10, tel: 655930

Meidenwegloophuis, tel: 463832

Vrouwenhuis
Anna Palownastraat 35

Hulpverlening verkrachte vrouwen
wo 19.30-22.30 & vr 9.30-12.30
tel: 540264

Vrouwenkafee Madam Mikmak
Piet Heinstraat 105

Boekhandel 'de Grote Leegte'
Buitenom 216
di t/m za 13-18 uur

Vrouwenboekhandel 'Trix'
Prinsestraat 122

Boekhandel 'de Rooie Hond'
W.de Withstraat 35, tel: 648861

Kraakspreekuur 'Oude Centrum'
wo & za 'de Grote Leegte'

Algemene Kraakinfo, wo 19-20 uur
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn
(Ontruimingen, knokploegen & aktie)
tel: 603062

Kraakkroeg 'Brullend Breekijzer'
wo t/m zo vanaf 22 uur
Lutherse Burgwal 1

Trefcentrum 'Feniks'
(voor flikkers & potten)
Stationsweg 112

Kollektief kafee & eethuis
'de Puinruimer'
Columbusstraat 20

Koffie(& eet)huis 'Blau'
wo t/m zo 16-20 uur
Buitenom 216

Dienstweigerspreekuur (VD)
wo 20-22 uur, Juf Idastraat 10

Haagsé Zwartrijdersbond
(HTMgerichte zwartrijverzekering)
p/a 'de Grote Leegte'

Meldpunt Fascisme & Diskriminatie
Wetswinkel, tel: 882259

Haags Initiatief tegen Rafasdis
tel: 468810 (overdag)
604402 ('s avonds)

Emmaus Rommelmarkt
Prinsegracht 36
do 19-21 uur, za 10-13 uur
(opbrengst voor groepen hier en
in andere onderdrukte gebieden)

Jongerenbeweging
W.de Withstraat 45, tel: 461616

OVB
(Onafhankelijke vakbond)
Vissershavenstraat 41, tel: 502706

zoetermeer

Huisvestingsspreekuur KJH
di-avond 19-20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

EHBO (Eerste Hulp Bij Oproepen)
dienstweigeren, a-militarisme
do-avond vanaf 20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

Tabu, meidenkafee
do-avond vanaf 20 uur
Dorpsstraat 36

ZAF, Z'meerse anti fascistien
Postbus 655

boskoop

Boekhandel 'De Vijfde Kolone'
Is opgeheven (voorlopig)

Drukkerij/uitgeverij 'Macula'
Nieuwstraat 26
tel: 4381/6079

Boskoops Anti Fascisme Komitee
Postbus 141

utreg

Anarchistisch kontaktpunt
Fred Gijsberts, tel: 732392
Koekoeksplantsoen 2bis

Dokumentatiecentrum
'Vrij Socialisme'
Postbus 14045
Teelingstraat 3

IMA-gebouw
(Wereldwinkel, solidariteitskom-
mities midden-amerika, RAAF, ver-
gaderingen van de A-Federatie)
Voorklarenburg 10

Boekhandel 'De Rooie Rat'
Oude Gracht 65, tel: 317189

gouda

Informatieburo Dienstweigeren
Burg. Martenssingel 94
(Elke 1ste ma van de maand)

Wereldwinkel, Raam 222
do 19-21 uur, vr 14-17 uur,
za 10-17 uur

Jongerenbeweging
Burg. Martenssingel 92

Sociëteit 'De Gonz'
Jeruzalemstraat 11
wo 22-1.30 uur, vr & za 23-1.30

leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen
Racisme, Fascisme & Diskriminatie
Postbus 89

leiden

Infowinkel Alarm & Zuivere Koffie
Korte Mare 24
ma & do 14-18 uur

Feministische boekhandel Gaia
P.Kerkchoorsteeg 1, tel: 143684

Kraakspreekuur
Koppenhinksteeg 2 (KWJ)
di-avond 17-18 uur, tel: 121139

OVB (Onafhankelijke vakbond)
Joubertstraat 19, tel: 140502

'Niet bij Spleen alleen'
zondagmiddagkafee
Korte Mare 24

Wegloophuis Leiden zoekt nog
steeds vrijwilligers
Doortje, 130963 & Els, 146381

'De Klos'
Zandstraat 10

Boekwinkel 'Manifest'
Hl.Kerkgracht 4, tel: 125691

delft

Vrouwenradio Delft, FM 101.75
iedere di-avond 19-20 uur
(NB niet op de kabel!!)

Vrouwenhuis
di-avond vrouwenkafee
Molslaan 46, tel: 126511

Blijf van m'n Lijf
Postbus 3267, tel: 124501

Vrouwen tegen seksistisch geweld
Postbus 3293

Vouwen Hulp-telefoon: 146110

Muurkrant, Postbus 3218

WAK (Werklozen Aktie Komitee)
tel: 145798

Kraakkafee, Voorstraat 78
ma-avond vanaf 22 uur
wo-avond vanaf 20.30 uur
zo-morgen 11-14 uur (ontbijten)
Kraakspreekuur:
wo-avond 19.30-20.30 uur

Anti Militaristisch Buro i.o.
Postbus 3192

Stadskrant 'Blauwdruk'
Postbus 3249

woerden

Redaktie 'Okazie'
Kritisch & onafhankelijk blad
Postbus 2087, 3440 DB
Tel: 03480-10435 (Peter)

Drukkerij 'De Druktemaker'
Van Kempensingel 31, tel: 17810

